

Lieta Nr.01600000066522.1

(tiesvedības Nr. 1A/23/2576)

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2024. gada 27. februārī

Zemgales apgabaltiesas tiesneši Raimonds Rinčs, Inga Akmeņlauka un Juris Siliņš rakstveida procesā apelācijas kārtībā iztiesāja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /Persona A/, un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja /amats/ /Persona B/ apelācijas sūdzībām par Zemgales rajona tiesas 2023. gada 31. augusta spriedumu l-text="2023. gada 31. augusta" data-tag-name="Date" class="anon"/>/Datums A/ spriedumu .

Aprakstošā daļa

[1] Ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk - KNAB) Trešās pārvaldes Otrās nodaļas galvenā /amats/ 2022. gada 2. maija lēmumu Nr. 01600000066522-1 uzsākts administratīvā pārkāpuma process un /Persona A/ atzīts par pie atbildības saucamo personu.

Lēmumā norādīts, ka sākotnēji novērtējot pierādījumus un tiesisko regulējumu, saskatāmas pazīmes, kas norāda, ka /Persona A/ valsts amatpersonas deklarācijās norādītais /Organizācija A/ /amats/ amats un /Organizācija B/ /amats/ (/amats/) amats neatbilst nevienam no likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” (turpmāk - Interešu konflikta novēršanas likums) 6. panta ceturtajā daļā un 7. panta trešajā daļā norādītajiem amatiem, kuru savienošana ar /amats/ valsts amatpersonas amatu ir atļauta.

[1.1] Ar KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ 2022. gada 1. jūnija lēmumu, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 133. panta otro daļu, tika pagarināts lēmuma pieņemšanas termiņš līdz 2022. gada 5. septembrim.

[1.2] Ar KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ 2022. gada 3. augusta lēmumu Nr. 01600000066522-4 (turpmāk - amatpersonas sākotnējais lēmums) /Persona A/ saukts pie administratīvās atbildības par:

- Interešu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas pārkāpumu, no 2020. gada 17. augusta līdz 2020. gada 7. septembrim savienojot /amats/ valsts amatpersonas amatu ar aizliegtu /Organizācija A/ /amats/

amatu, par to atbildība paredzēta Interēšu konflikta novēršanas likuma 32. panta ceturtajā daļā. Par izdarīto administratīvo pārkāpumu /Persona A/ piemērots naudas sods 14 naudas soda vienības, kas atbilst 70euro;

- Interēšu konflikta novēršanas likuma 9. panta pirmās daļas pārkāpumu, /amats/ valsts amatpersonas amata ar aizliegtu /Organizācija A/ /amats/ amatu savienošanas rezultātā saņemot aizliegtus ienākumus, par to atbildība paredzēta Interēšu konflikta novēršanas likuma 32. panta ceturtajā daļā. Par izdarīto administratīvo pārkāpumu /Persona A/ piemērots naudas sods 14 naudas soda vienības, kas atbilst 70euro;

- Interēšu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas pārkāpumu, no 2020. gada 12. oktobra savienojot /amats/ valsts amatpersonas amatu ar aizliegtu /Organizācija B/ /amats/ (/amats/) amatu, par to atbildība paredzēta Interēšu konflikta novēršanas likuma 32. panta ceturtajā daļā. Par izdarīto administratīvo pārkāpumu /Persona A/ piemērots naudas sods 50 naudas soda vienības, kas atbilst 250euro;

- Interēšu konflikta novēršanas likuma 9. panta pirmās daļas pārkāpumu, /amats/ valsts amatpersonas amata ar aizliegtu /Organizācija B/ /amats/ (/amats/) amatu savienošanas rezultātā saņemot aizliegtus ienākumus, par to atbildība paredzēta Interēšu konflikta novēršanas likuma 32. panta ceturtajā daļā. Par izdarīto administratīvo pārkāpumu /Persona A/ piemērots naudas sods 50 naudas soda vienības, kas atbilst 250euro.

Kopējais /Persona A/ piemērotais naudas sods ir 128 naudas soda vienības, kas atbilst 640euro.

[2] Par amatpersonas sākotnējo lēmumu /Persona A/ iesniedza sūdzību.

[2.1] Ar KNAB /amats/ 2022. gada 8. septembra lēmumu Nr. 01600000066522-5 (turpmāk - augstākas amatpersonas lēmums) tika noraidīta /Persona A/ sūdzība, bet amatpersonas sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2.2] Augstākas amatpersonas lēmumā konstatēts, ka lietā nav strīda par to, ka: 1) /Persona A/ no 1997. gada 17. aprīļa kā /amats/ ir saistoši Interēšu konflikta novēršanas likumā un citos normatīvajos aktos valsts amatpersonām noteiktie ierobežojumi un aizliegumi; 2) /Persona A/ no 2020. gada 17. augusta līdz 2020. gada 7. septembrim ieņēma /Organizācija A/ /amats/ amatu un no 2020. gada 12. oktobra ieņem /amats/ amatu /Organizācija B/; 3) /Persona A/ no /Organizācija A/ par /amats/ amata pienākumu pildīšanu ir saņēmis atalgojumu 126,34euro, savukārt no /Organizācija B/ /Persona A/ par /amats/ amata pienākumu pildīšanu ir saņēmis atalgojumu 11410,25euro.

Lietā pastāv strīds par to, vai /Persona A/, ieņemot /amats/ amatu /Organizācija A/ un /Organizācija B/, kā arī par šo amata pienākumu pildīšanu saņemot atalgojumu, ir pārkāpis Interēšu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā /amats/ noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus un 9. panta pirmajā daļā noteiktos ienākumu gūšanas ierobežojumus.

Lēmumā secināts, ka atbilstoši Interēšu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajai daļai /Persona A/ kā /amats/ ir noteikti speciālie valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi, proti, /Persona A/ /amats/ amatu var savienot tikai ar amatiem, kas minēti Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtajā daļā un 7. panta trešajā daļā. /Amats/ amats valsts kapitālsabiedrībā neietilpst Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtajā daļā un 7. panta trešajā daļā minēto amatu uzskaitījumā, tāpēc tie uzskatāmi par aizliegtiem amatiem, kurus /amats/ nevar savienot ar valsts amatpersonas amatu.

/Amats/ amats nav pielīdzināms ārsta amatam, proti, ārstam normatīvajos aktos ir nostiprināta atšķirīga kvalifikācija ar atšķirīgu kompetences apjomu salīdzinājumā ar /amats/ profesiju. Atšķirībā no /amats/, kura piedalās ārstniecības procesā, ārsts veic slimību profilaksi, diagnostiku, ārstēšanu un pacientu medicīnisko rehabilitāciju ar tiesībām dot atzinumu par pacienta veselības stāvokli un ārstēšanu.

Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. un 7. pantā noteiktie valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi nav tulkojami paplašināti, un /amats/ ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar konkrētiem, šajā likumā norādītajiem amatiem. Likumdevējs nav paredzējis, ka /amats/ amats būtu pielīdzināms ārsta, pedagoga vai zinātnieka darbam. Pretējā gadījumā arī /amats/ amats būtu minēts Interēšu konflikta

novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā, kā viens no amatiem, kura savienošana ar /amats/ amatu būtu pieļaujama. Tāpat likumdevējs nav paredzējis, ka /amats/ amatu savienošana ir pieļaujama, ja darba līgums noslēgts universitātes studiju prakses ietvaros.

[2.3] Ievērojot to, ka /amats/ amati /Organizācija A/ un /Organizācija B/ ir uzskatāmi par aizliegtiem amatiem, kurus /amats/ nevar savienot ar valsts amatpersonas amatu, tad /Persona A/, saņemot atalgojumu no /Organizācija A/ un /Organizācija B/ par /amats/ pienākumu pildīšanu, ir pārkāpis arī Interesu konflikta novēršanas likuma 9. panta pirmajā daļā noteiktos ienākumu gūšanas ierobežojumus.

[2.4] Lēmumā secināts, ka /Persona A/ iebildumi par pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem ir nepamatoti, proti, augstāka amatpersona nekonstatēja, ka KNAB amatpersonas lēmumu pieņemšanā būtu pārkāpušas savas pilnvaras. Lēmumā konstatēts, ka lietā nav iestājies noilgums saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 118. panta otrās daļas 3. punktu, kā arī nav pieļauta nepamatota lietas novilcināšana, pagarinot lēmuma pieņemšanas termiņu.

Vienlaikus augstākas amatpersonas lēmumā konstatēts, ka /Persona A/ piemērotais administratīvais sods ir samērīgs.

[3] Par augstākas amatpersonas lēmumu /Persona A/ iesniedza sūdzību Zemgales rajona tiesā.

[3.1] Izskatot /Persona A/ sūdzību par augstākas amatpersonas lēmumu, ar Zemgales rajona tiesas 2023. gada 31. augusta spriedumu augstākas amatpersonas lēmums un amatpersonas sākotnējais lēmums atcelti daļā par:

- /Persona A/ sodīšanu par Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta pārkāpumu, par to administratīvā atbildība paredzēta šā likuma 32. panta ceturtajā daļā, t.i., par /amats/ un /amats/ amata /Organizācija A/ savienošanu un administratīvā pārkāpuma lieta šajā daļā izbeigta;

- /Persona A/ sodīšanu par Interesu konflikta novēršanas likuma 9. panta pārkāpumu, par to administratīvā atbildība paredzēta šā likuma 32. panta ceturtajā daļā, t.i., atlīdzības saņemšanu, savienojot /amats/ valsts amatpersonas amatu ar aizliegtu /amats/ amatu /Organizācija A/, un administratīvā pārkāpuma lieta šajā daļā izbeigta.

Pārejā daļā augstākas amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidīta.

[3.2] Pirmās instances tiesa secināja, ka lietā ir pārkāpts Administratīvās atbildības likuma 118. panta pirmajā daļā noteiktais termiņš administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanai daļā par /amats/ un /amats/ amata /Organizācija A/ savienošanu un atlīdzības saņemšanu par darbu minētajā amatā, līdz ar to tiesa šajā daļā augstākas amatpersonas lēmumu un amatpersonas sākotnējo lēmumu atcēla un izbeidza lietu.

Vērtējot citus /Persona A/ sūdzības argumentus par lietā pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem, proti, par KNAB amatpersonas kompetenci pieņemt lēmumu par soda piemērošanu, kā arī par lietas novilcināšanu sakarā ar termiņa pagarināšanu lēmuma pieņemšanai, pirmās instances tiesa nekonstatēja, ka lietā būtu pieļauti šādi procesuālie pārkāpumi.

[3.3] Pirmās instances tiesa sniedza vērtējumu sūdzības iesniedzēja argumentiem par Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta neatbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam. Pirmās instances tiesa vairākas reizes ir vērsusies ar pieteikumu Satversmes tiesā par Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta neatbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam un spriedumā ņēma vērā Satversmes tiesas lēmumus par atteikumu ierosināt lietu norādītos argumentus, kā arī ņēma vērā Satversmes tiesas spriedumos citās lietās ietvertās atziņas. Ievērojot to, ka Satversmes tiesas kolēģijas pirmās instances tiesas juridisko pamatojumu atzina par nepietiekamu lietas ierosināšanai, pirmās instances tiesa atzina, ka tiesas šaubām par normas neatbilstību Satversmei nav bijis pietiekams juridisks pamats.

Tāpat pirmās instances tiesa, vērtējot /Vieta//amats/ atbildi, konstatēja, ka atbilde nav uzskatāma par /Vieta//amats/ lēmumu atļaut /Persona A/ savienot amatus Interēšu konflikta novēršanas likuma 8.¹ panta piektās daļas izpratnē, papildus norādot, ka /amats/ darbs nav norādīts starp tiem amatiem, kurus /amats/ drīkst savienot ar /amats/ amatu, saņemot /Vieta//amats/ atļauju. Pirmās instances tiesa nav saskatījusi tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu /Persona A/ /Persona A/ iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru atstāts negrozīts augstākas amatpersonas lēmums, lūdzot šajā daļā spriedumu atcelt un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu. Papildus tam, apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz apelācijas instances tiesu iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā par Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta neatbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam, kā arī pieņemt blakus lēmumu par pirmās instances tiesas tiesneses rīcību, jo tiesnese, izskatot lietu pieļāvusi rupju nolaidību.

[4.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa pārkāpa Administratīvās atbildības likuma 175. pantu, kas noteic tiesai tiesību normas hierarhijas kontroles pienākumu, ar to tiesa aizskāra sūdzības iesniedzēja cilvēktiesības (Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pants).

Tiesa trīs reizes lēma iesniegt konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesā par Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta neatbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam, par to Satversmes tiesa 2023. gada 16. janvārī, 2023. gada 13. martā un 2023. gada 1. jūnijā pieņēma lēmumus atteikt ierosināt lietu, konstatējot, ka tiesas pieteikumos nav ietverts juridisks pamatojums. Turklāt saskaņā ar Satversmes likuma 19.² pantu konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai ir tiesīga iesniegt privātpersona, nevis tiesa, uz to sūdzības iesniedzējs īpaši bija vērsis tiesas uzmanību.

Lēmumos par konstitucionālās sūdzības iesniegšanu tiesa nav izmantojusi metodoloģiju pamattiesību vērtējumā attiecībā uz tiesiskās vienlīdzības principu (Satversmes 91. pants) un nav šo vērtējumu norādījusi lēmumos. Tiesas lēmuma juridiskā pamatojuma neesība, trūkumu nenovēršana, uz kuriem norādīja Satversmes tiesas kolēģijas, bija par pamatu trim atteikumiem ierosināt lietu, nevis apstākļi, ko tiesa ir izdomājusi, lai attaisnotu tās motivēta pieteikuma Satversmes tiesai nesastādīšanu un nenosūtīšanu, proti, ka Satversmes tiesas kolēģija nav atzinusi par pietiekamu lietas ierosināšanai tiesas juridisko pamatojumu. Satversmes tiesas likuma 20. pantā nav paredzēts tāds gadījums, kādu norādījusi tiesa spriedumā, kad Satversmes tiesas kolēģija ir tiesīga atteikties ierosināt lietu.

Pirmās instances tiesa noraidīja sūdzības iesniedzēja 2023. gada 16. jūlija pieteikumā izteikto lūgumu sastādīt motivētu lēmumu, izpildot Satversmes tiesas 2023. gada 1. jūnija lēmuma par atteikšanos ierosināt lietu prasības, kā arī izteikto lūgumu par tiesas pieteikuma iesniegšanu Satversmes tiesai par Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta neatbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam. Pieteikumā sūdzības iesniedzējs norādīja juridisko pamatojumu viņa pamattiesību ierobežojuma prettiesiskumam. Turklāt tiesa pārkāpa Administratīvās atbildības likuma 175. panta otrajā daļā noteikto, atjaunojot tiesvedību pirms Satversmes tiesas lēmumi stājušies spēkā.

Tiesas spriedumā norādītais pamatojums atteikumam iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā nav pamatots, kas norāda uz tiesas bezdarbību un nekonsekvento rīcību. Šajā lietā tiesa ne tikai neveica likumā noteiktās kompetentas darbības tiesību normu juridiskā spēka hierarhijas kontroles veikšanai, ko tiesu lūdza veikt sūdzības iesniedzējs, un nesniedza spriedumā pamatojumu tam, kāpēc Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkts attiecībā uz sūdzības iesniedzēju, kurš savienoja /amats/ amatu ar /amats/ darbu, atbilst Satversmes 91. panta pirmajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam, bet ar savu rīcību arī aizskāra sūdzības iesniedzēja cilvēktiesības.

Tiesneses nekonsekventā un nekompetentā rīcība norāda, ka tiesa ir pieļāvusi rupju nolaidību, turklāt astoņus mēnešus novilcinot lietas izskatīšanu, par to sūdzības iesniedzējs lūdz apelācijas instances tiesu pieņemt blakus lēmumu.

[4.2] Izskatot lietu, tiesa nepareizi piemēroja Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešo daļu un nepareizi iztulkoja minētā likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punktu, nepamatoti atzīstot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs izdarīja iepriekš norādītā likuma 32. panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka savienoja /amats/ amatu ar /amats/ darbu valstij piederošajās slimnīcās, izmantojot Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtajā daļā noteiktās tiesības savienot valsts amatpersonas amatu ar pedagoga, ārsta vai radošo darbu (vispārējais valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojums) un Satversmes 106. pantā noteiktās cilvēktiesības, ievērojot Satversmes 116. panta noteikumus.

Uzskata, ka nepārkāpa /amats/ Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā noteiktos speciālos valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus, un šajā lietā nebija tiesiska pamata piemērot Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešo daļu, vainojot sūdzības iesniedzēju šajā tiesību normā noteiktā speciālā valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojuma pārkāpšanā un sodot par speciālā valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojuma pārkāpumu.

Gan iestāde, gan tiesa piemēroja Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punktu, nekonstatējot, ka sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis minētajā tiesību normā noteikto vispārējo valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumu, bet, piemērojot šo tiesību normu, lietojot vienīgi gramatisko tiesību normu interpretācijas metodi, un nepiemērojot sistēmisko un teleoloģisko tiesību normu interpretācijas metodes.

[4.3] Tiesa pārkāpa Satversmes tiesas likuma 32. panta otrās daļas nosacījumus, ignorējot Satversmes tiesas 2015. gada 23. novembra spriedumā lietā Nr. 2015-10-01 un 2016. gada 27. jūnija spriedumā lietā Nr. 2015-22-01 sniegto Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas interpretāciju. Satversmes tiesa ir atzinusi, ka /amats/ nepārkāpj amatpersonas amata savienošanas ierobežojumu, sniedzot aprūpi darbnespējīgai personai, saņemot par to atlīdzību no pašvaldības.

Tiesa bez jebkādas saistības ar šīs lietas apstākļiem citēja Satversmes tiesas 2022. gada 15. decembra spriedumā lietā Nr. 2021-41-01 par likuma “Par tiesu varu” 55. panta 3. punkta atbilstību Satversmes 101. panta pirmajā daļā un 106. panta pirmajā teikumā norādītajam. Sūdzības iesniedzējs nav /amats/ amata kandidāts un nav saukts pie kriminālatbildības, bet ir persona, kura ilgāk nekā 26 gadus ir /amats/, kā arī ir sertificēta ārstniecības persona ar medicīnisko izglītību.

Tiesa nav ņēmusi vērā Satversmes tiesas spriedumos atzīto, ka /amats/ drīkst veikt darbnespējīgu personu aprūpi, saņemot par to atlīdzību, ar to tiesa pārkāpa vienlīdzības principu, atzīstot, ka sūdzības iesniedzējs, veicot līdzīgu darbu, ir pārkāpis valsts amatpersonām likumā noteikto ierobežojumu un aizliegumu.

Tiesa pārkāpa Administratīvās atbildības likuma 1. pantu, jo tulkojot Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punktu, piemēroja tikai gramatisko tiesību normu interpretācijas metodi, un neievēroja tiesību normu juridiskā spēka hierarhiju, tādējādi pārkāpjot sūdzības iesniedzēja pamattiesības un nenodrošinot efektīvu administratīvā pārkāpuma procesu.

[4.4] Sūdzības iesniedzējs 2021. gada 1. jūlijā ieguva /profesija/ profesionālo kvalifikāciju, 2020. gada jūnijā viņš tika iekļauts valsts ārstniecības personu reģistrā. Norāda, ka pretēji augstākas amatpersonas lēmuma 7. punktā norādītajam, arī /amats/ piedalās pacientu ārstniecībā, veic slimību profilaksi, uzstāda profesionālās un individuālas pacientu aprūpes diagnozes, piedalās pacientu ārstēšanā un medicīniskajā rehabilitācijā (Ārstniecības likuma 1. panta 1., 2. punkts, 26. panta pirmā daļa un 44. pants).

Faktu, ka psihiatriskajā ārstniecības iestādē ārsts pacientu ārstē kopā ar citām ārstniecības personām, t.sk., /amats/, apstiprina Ministru kabineta 2016. gada 12. jūlija noteikumi Nr. 453 “Noteikumi par kārtību, kādā ierobežojami pacienti, un priekšmetiem, kurus aizliegts turēt psihiatriskajā ārstniecības iestādē”, un šos noteikumus ārstniecības personas, t.sk., /amats/ piemēro katru darba dienu, piedaloties pacientu ārstniecībā /Vieta/.

Minēto noteikumu 2. punkts noteic Ārstniecības likumā noteiktos ierobežojošos līdzekļus, kurus ir tiesīga piemērot pacientam ārstniecības persona, tiesību normai nedalot ārsta vai medicīnas māsas kompetenci šo pacientu ierobežojošo līdzekļu piemērošanā. Noteikumu 7. punkts noteic ārstniecības personai pienākumu izdarīt ierakstu

pacientu ierobežošanas gadījumu reģistrācijas žurnālā. Noteikumi, kas attiecas uz visām ārstniecības personām, neizdalot ārsta un māsas kompetenci, ir norādīti arī 8., 10., 11., 13., 15., 16. un 17. punktā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka netiek ārstētas slimības, bet pacienti. Arī /amats/, piedaloties pacientu ārstniecībā, uzstāda pacientu aprūpes diagnozi un atbilstoši diagnozei veic pacientu aprūpi.

[4.5] Pirmās instances tiesa nepareizi novērtēja /Vieta//amats/ 2020. gada 5. augustā sniegto atļauju, jo: 1) /Vieta//amats/ atļauju sniedza, nevis atteica izsniegt; 2) /Vieta//amats/ bija informēta, ka sūdzības iesniedzējs pilda /amats/ darba pienākumus valsts slimnīcās, tāpat zināja, ka viņš ir saukts pie administratīvās atbildības par amata savienošanas ierobežojuma pārkāpumu, jo /Vieta//amats/ lietvedībā bija šī administratīvā pārkāpuma lieta, neatceļot /Vieta//amats/ lēmumu par atļaujas izsniegšanu amatu savienošanai; 3) /Vieta//amats/ nav pieņēmusi lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu pret sūdzības iesniedzēju par Interesu konflikta novēršanas likumā paredzēto ierobežojumu un aizliegumu neievērošanu; 4) vēl 2023. gada 29. jūnijā /Vieta//amats/ sarakstē ar sūdzības iesniedzēju novēlēja izdošanos šajā lietā, kuru izskata tiesa, vēstulē iesniedzējam norādot, ka daudzi ierobežojumi jau ir fiziski un morāli novecojuši.

2020. gada 11. jūnijā sūdzības iesniedzējs iesniegumā lūdza /Vieta/ konsultēt, vai ir pieļaujama /amats/ amata savienošana ar /amats/ darbu, taču uz to /Vieta/ nav sniegusi ētikas normu skaidrojumu. Viena no /Vieta//amats/ mutiski paziņoja sūdzības iesniedzējam, ka /amats/ norādītie jautājumi nav komisijas kompetencē.

Neskatoties uz to, ka /Vieta/ atteicās sniegt atzinumu, un mainoties citiem apstākļiem, /Vieta//amats/ Interesu konflikta novēršanas likuma 8.¹ panta sestajā daļā noteiktajā kārtībā, proti, pieņemot jaunu lēmumu, vai citādā kārtībā, nav atcēlusi savu lēmumu par atļaujas izsniegšanu /amats/ un /amats/ amatu savienošanai.

Ievērojot studijās /Organizācija AA/ apgūstamās /specialitāte/ specialitāti /specialitāte/, /Vieta//amats/ izsniegto atļauju amatu savienošanai, /Vieta/ uzvedības normu skaidrojumu (/amats/ un pedagoga savienošanas jautājumā), un ievērojot Ārstniecības likuma 44. panta otrajā daļā noteikto /amats/ kompetenci, kas paredz arī izglītošanas darba veikšanu, sūdzības iesniedzējs noslēdza darba līgumu par /amats/ amatu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka /Organizācija B/ atrodas /Vieta/ un attiecīgi neatrodas /Vieta/ rajona tiesas darbības teritorijā (jurisdikcijā), līdz ar to /amats/ darba veikšana netraucēja /amats/ pienākumu veikšanu, nekaitēja tiesas objektivitātei.

Pamatojoties uz noslēgto darba līgumu, sūdzības iesniedzējs, būdams ārstniecības persona, piedalījās pacientu ārstniecībā laikā, kad iesniedzējam nebija jāpilda /amats/ tiešie darba pienākumi, t.sk., ārpus tiesas parastā darba laika, proti, vakaros, naktīs, brīvdienās un svētku dienās, kā arī /amats/ atvaļinājuma laikā.

Strādājot /amats/ darbu slimnīcā, sūdzības iesniedzējs vienlaikus 2020/2021 akadēmiskajā gadā bija /Organizācija AA/ fakultātes 4. studiju gada 8. semestra pilna laika klātienes studējošais, apgūstot /specialitāte/ specialitāti.

Strādājot slimnīcā, 2021. gada 7. oktobrī apelācijas sūdzības iesniedzējs ieguva ārstniecības personas sertifikātu, kas apliecina tiesības praktizēt /specialitāte/ specialitātē. Šo ārstniecības personas sertifikātu /specialitāte/ var iegūt tikai tad, ja ir nodarbināta ārstniecības iestādē.

Laikā, kad sūdzības iesniedzējs strādāja par /amats/ /Organizācija B/, viņš bija arī /Organizācija AA/ fakultātes studējošais, un saskaņā ar mācību programmu viņam bija jāiziet mācību prakse. Ņemot vērā, ka valstī bija izsludināta ārkārtas situācija sakarā ar COVID-19 infekcijas straujo izplatību, Veselības ministrijas noteikums bija, ka studējošiem praksē obligāti jābūt nodarbinātiem, pamatojoties uz darba līgumu. Minētos apstākļus apstiprina lietas materiālos esošā /Organizācija AA/ fakultātes /profesija/ profesionālās bakalaura studiju programmas vadītājas 2022. gada 20. septembra atbilde.

Atsaucoties uz /Vieta/ 2010. gada 9. jūlija sniegto skaidrojumu, ka radošais darbs ir arī zinātnisks pētījums, KNAB un tiesa ignorēja faktu, ka sūdzības iesniedzējs, strādājot /Organizācija B/, veica zinātnisko pētījumu bakalaura darba ietvaros laika posmā no 2021. gada 1. februāra līdz 2021. gada 30. aprīlim. Visu laiku līdz 2021. gada 7. jūnijam, kad aizstāvēja universitātē savu pētījumu, viņš veica radošo darbu. data-original-text="2021. gada oktobrī" data-tag-name="Date" class="anon">/Datums BL/ elektroniskā pasta vēstulē apelācijas sūdzības

iesniedzējs saņēma Veselības inspekcijas uzaicinājumu piedalīties Covid-19 pacientu aprūpē, taču to ignorēja KNAB un tiesa. Vienu dienu 2021. gada 4. novembrī sava atvaļinājuma laikā viņš bez atlīdzības veica /amats/ darba pienākumus /Organizācija C/, kurā tiek ārstēti ar Covid-19 infekciju saslimušie pacienti, kuru veselības stāvoklis ir smags.urā tiek ārstēti ar Covid-19 infekciju saslimušie pacienti, kuru veselības stāvoklis ir smags.rā tiek ārstēti ar Covid-19 infekciju saslimušie pacienti, kuru veselības stāvoklis ir smags.Par šo darbu saņēma Veselības ministrijas pateicību.

[4.6] Katru gadu sūdzības iesniedzējs iesniedza valsts amatpersonas deklarācijas, t.sk., par 2020. un 2021. gadu, kas bija pieejamas KNAB, deklarācijās norādot, ka savienoja /amats/ amatu ar /amats/ darbu valsts slimnīcās. KNAB šo faktu zināja jau 2020. gada oktobrī, bet neuzsāka procesu un nebrīdināja sūdzības iesniedzēju par neatļautu amatu savienošanu. Tikai 2022. gada 2. maijā KNAB amatpersona /Persona D/ pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu par neatļautu amatu savienošanas un ienākumu gūšanas (/amats/ algas) ierobežojuma pārkāpumu.

/Persona E/, pārkāpjot savu likumā noteikto kompetenci un Administratīvās atbildības likumā noteikto tiesiskuma principu, būdama tikai 2022. gada 1. augustā pilnvarota izskatīt šo lietu un pieņemt lēmumu, divu dienu laikā izskatīja šo lietu un 2022. gada 3. augustā pieņēma lēmumu par soda piemērošanu. Vienlaikus sūdzības iesniedzējs saņēma KNAB paziņojumu par pienākumu labprātīgi atmaksāt valstij radītos zaudējumus, proti, darba algu par /amats/ darba pienākumu veikšanu par 23 mēnešiem, t.i., 13500us, proti, darba algu par /amats/ darba pienākumu veikšanu par 23 mēnešiem, t.i., 13500euro.

[4.7] Saskaņā ar Ārstniecības likumu gan ārsts, gan medicīnas māsa ir ārstniecības personas, kuras piedalās ārstniecībā. Turklāt saskaņā ar Ārstniecības likuma 44. panta otro daļu /amats/ kompetencē ietilpst arī pacientu izglītošana veselības jautājumos un profesionālās izglītības darba veikšana, līdz ar to /amats/ kompetencē ietilpst arī pedagoga darba veikšana, kas atbilst /Vieta/ skaidrojumam par to, kas ir pedagoga darbs Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta izpratnē. /Profesija/ teorijā ir atzīts, ka /amats/ darbs ir radošs darbs (sk.*Šiliņa, Dāboliņa. Ievads aprūpē, 1998*).

Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punkts, attiecībā pret sūdzības iesniedzēju, neatbilst Satversmes 91. panta pirmajam teikumam, kas noteic, ka visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā, jo nostāda sūdzības iesniedzēju, kurš ir ārstniecības persona, proti, /specialitāte/, nevienlīdzīgā situācijā ar ārstniecības personu, proti, ārstu, kura darbu likums atļauj savienot ar /amats/ amatu.

Atsaucoties uz Satversmes tiesas atziņām par Satversmes 91. panta pirmajā teikumā ietverto vienlīdzības principu, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka gan ārsts, gan medicīnas māsa atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos, līdz ar to nav objektīvs un saprātīgs pamats noteikt /amats/ amata savienošanas ierobežojumu ar /amats/ darbu, tajā pašā laikā tiesību normai atļaujot /amats/ amata savienošanu ar ārsta darbu. Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punkts sniedz nepamatotu privilēģiju valsts amatpersonai savienot amatu ar ārsta darbu, taču /amats/, kurš vēlas savienot /amats/ amatu ar /amats/ darbu to liedzot, tādā veidā izpaužas ar minēto tiesību normu radītais atšķirīgās attieksmes nesamērīgums.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs nav apgalvojis, ka /amats/ ir uzskatāma par pedagogu. Paskaidrojumā KNAB viņš norādīja, ka saskaņā ar Ārstniecības likuma 44. panta otro daļu /amats/ kompetencē ietilpst arī pacientu izglītošana veselības jautājumos un profesionālās izglītības darba veikšana, jo pēdējo /amats/ likumā noteikto kompetenci KNAB /amats/ /Persona C/ apzināti nenorādīja 2020. gada 11. septembra uzziņā Nr. /numurs/.

Minētā uzziņa nebija apstrīdama un pārsūdzama tiesā, tā saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 101. panta pirmo daļu nav saistoša tam, kuram tā tiek izsniegta, tāpēc ir nepamatots KNAB arguments, ka, nosakot sodu, tiek ņemts vērā, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nav ņēmis vērā minēto KNAB uzziņu. Šos argumentus tiesa ir ignorējusi un nav sniegusi tiem vērtējumu.

/Profesija/ kompetencē faktiski ietilpst arī pedagoga darbs, t.i., izglītošanās, līdzīgi kā transportlīdzekļu vadītāju apmācība, ko veic KNAB /amats/. Mācību iestādē, iegūstot medicīnisko izglītību, /specialitāte/ apgūst studiju kursu /specialitāte/, un arī sūdzības iesniedzējs ir šo studiju kursu apguvis un studiju laikā piedalījies praksē pacientu un sabiedrības izglītošanā.

Lietas materiālos esošais /Organizācija B/ /amats/ amata apraksts noteic, ka viens no sūdzības iesniedzēja darba pienākumiem ir veikt psihiski slimu pacientu un viņu ģimenes locekļu izglītošanu par mentālo veselību, tās problēmām un slimībām, savas kompetences ietvaros (7.5. punkts).

Piedaloties ārstniecībā un pildot /amats/ darba pienākumus, katru darba dienu psihiatriskajā ārstniecības iestādē apelācijas sūdzības iesniedzējs izglītoja pacientus un viņu ģimenes locekļus veselības, t.sk., garīgās veselības jautājumos, kas personām, kuras cieš no garīga rakstura veselības traucējumiem, ir cieši saistīti arī ar juridiskiem jautājumiem. Izrakstot pacientus no psihiatriskās slimnīcas, izglītoja pacientus un pacientu ģimenes locekļus par turpmāko pacienta ārstēšanu un aprūpi, par pacienta sociālajiem jautājumiem, par pacienta tiesībām un atbildību, tātad veica profesionālās izglītības darbu.

[4.8] KNAB un tiesa nav pamatojuši, kāpēc valsts amatpersona, savienojot valsts amatpersonas amatu ar /amats/ darbu, nedarbojas sabiedrības interesēs, ka tādejādi netiek novērsta valsts amatpersonas ieinteresētības ietekme uz valsts amatpersonas darbību, ka tādejādi netiek veicināts valsts amatpersonas darbības atklātums un atbildība sabiedrības priekšā, ka tāpēc mazinās sabiedrības uzticēšanās valsts amatpersonas darbībai. Tāpat nav pamatojuši, kāpēc ārsta profesija ir sabiedrības interesēs. Norāda, ka tā ir klaja sūdzības iesniedzēja cilvēktiesību un /profesija/ profesijas diskriminācija, ko veic valsts, KNAB un tiesa.

Faktu, ka ārsti un /amats/ atrodas vienādos apstākļos, apstiprina Ārstniecības likums, Ministru kabineta 2016. gada 24. maija noteikumi Nr. 317 “Ārstniecības personu un ārstniecības atbalsta personu reģistra izveides, papildināšanas un uzturēšanas kārtība”, kas noteic, ka gan ārsts, gan medicīnas māsa pēc pirmreizējās reģistrācijas ārstniecības personu reģistrā, ir tiesīgi veikt profesionālo darbību profesijā tikai piecus gadus. Reizi piecos gados jāveic resertifikācija, kuras veikšanai nepieciešams uzrādīt dokumentus par profesionālo darbību attiecīgajā laika periodā, darba apjomu, intensitāti un kvalitāti, kā arī veikto profesionālo pilnveidi un tālākizglītību. Situācijā, kad attiecīgajā periodā nav tikusi veikta profesionālā darbība nepieciešamajā apjomā, ārstniecības personai nepieciešams atkārtoti kārtot sertifikācijas eksāmenu, apliecinot zināšanas specialitātē. /Amats/ ir pienākums veikt profesionālo darbību profesijā, pilnveidojot zināšanas un prasmes, lai nezaudētu iegūto medicīnisko izglītību un profesionālo kvalifikāciju, kas ir sabiedrības interesēs. Iepriekšminētais tiesiskais regulējums arī apstiprina to, ka gan ārsts, gan māsa, atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos, bet, ja /amats/ ir ārsts, tad attiecīgā persona var izpildīt normatīvo aktu prasības, lai veiktu ārstniecības personas resertifikāciju, jo likums atļauj savienot /amats/ amatu ar ārsta darbu, bet /amats/, kuram ir /specialitāte/ kvalifikācija, to faktiski nevar, jo likums KNAB un tiesas vērtējumā neatļauj /amats/ un /amats/ darba savienošanu. Arī iepriekš norādītais arguments raksturo to, kā izpaužas ar Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punktu radītās atšķirīgās attieksmes nesamērīgums.

Būtu taisnīgi un loģiski no /Vieta/ sniegtā skaidrojuma izdarīt secinājumu, ka mēraukla, lai /amats/ nodarbotos ar ārstniecību, ir nevis tiesību normas, kas skaidro jēdzienu “ārsts”, bet gan ētikas normas. Tā, piemēram, /Vieta/ ētikas principu 4.11. un 4.11.4. punkts noteic, ka, ar nosacījumu, ka tas netraucē /amats/ amata pienākumu veikšanu, /amats/ drīkst iesaistīties citās darbībās, ja šādas darbības neapkauno /amats/ amatu vai citādā veidā netraucē /amats/ pienākumu veikšanu.

Arī Satversmes tiesas tiesnesis nedrīkst vienlaikus ieņemt jebkādu citu amatu vai strādāt citu algotu darbu, izņemot pedagoģisko, zinātnisko vai radošo darbu (sk. [Tīmekļvietne A/](#)).

Tādejādi Satversmes tiesa norāda, ka būtiska ir /amats/ darbības joma un būtība, savienojot amatus, kas konkrētajā gadījumā ir ārstniecības darbs, nevis amata nosaukums, kas ir minēts likumā.

Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punkts sūdzības iesniedzējam noteic nepamatotu un nesamērīgu ierobežojumu, pārkāpjot Satversmes 91. pantā un 106. pantā noteiktās cilvēktiesības. /amats/, brīvajā laikā no /amats/ tiešo amata pienākumu veikšanas, strādājot /amats/ darbu ārstniecības iestādē, kas neatrodas tās tiesas jurisdikcijā, kurā /amats/ pilda savus pienākumus, t.sk., valstij piederošā slimnīcā, /amats/ darbs sabiedrības interesēs netiek apdraudēts, gluži pretēji, /amats/, veicot /amats/ darbu un veicot pacientu aprūpi, darbojas sabiedrības interesēs, līdz ar to KNAB amatpersonu un tiesas vērtējumā, likumdevējam neparedzot iespēju /amats/ savienot amatu ar /amats/ darbu, šādai atšķirīgai attieksmei nav leģitīma mērķa.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka viens no samērīguma principa kritērijiem ir nepieciešamība, ka normā noteiktajam ierobežojumam jābūt vienīgajam saudzīgākajam līdzeklim, kā sasniegt mērķi. Pamattiesību ierobežojums ir samērīgs vienīgi tad, ja nepastāv cits līdzeklis, kas ir tikpat iedarbīgs, bet tā izvēles gadījumā pamattiesības ierobežotu mazāk jūtami (sk. J. Pleps, E. Pastars, I. Plakane. *Konstitucionālās tiesības, Latvijas Vēstnesis*, 2004., 721.lpp. Likuma atbilstību Satversmei sūdzības iesniedzējs apšaubā, jo paredzēto mērķi var sasniegt ar citiem, iesniedzēja cilvēka pamattiesības un likumiskās intereses mazāk ierobežojošiem līdzekļiem, piemēram, valsts amatpersonas deklarācijas iesniegšanu, kurā /amats/ ir jānorāda visi ienākumi, darījumi, darījumu dalībnieki, un /amats/ likumā noteikto pienākumu nepiedalīties lietas izskatīšanā, kurā /amats/ ir personiska vai mantiska interese par lietas iznākumu. Līdz ar to tiesību normā noteiktais ierobežojums - savienot /amats/ amatu ar /amats/ darbu, kāds ir KNAB un tiesas vērtējumā, nav vienīgais un saudzīgākais līdzeklis kā sasniegt likuma mērķi, tāpēc iepriekš norādītā atšķirīgā attieksme, ko īsteno KNAB un tiesa, nav samērīga, un *Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkts*, kā to interpretēja KNAB un tiesa, neatbilst Satversmei.kuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkts, kā to interpretēja KNAB un tiesa, neatbilst Satversmei.

Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtajā daļā tiesnešiem noteiktais amatu savienošanas aizliegums nav absolūts (sk. Satversmes tiesas 2015. gada 23. novembra spriedumu lietā Nr. 2015-10-1), ko tiši neievēroja KNAB un tiesa. Satversmes tiesa norādīja, ka likumdevējs, nosakot ar /amats/ amatu savienojamos amatus un nodarbošanās veidus, par būtisku atzinis /amats/ kā indivīda autonomijas nosacījumus, kas izriet arī no viņa individuālās profesionālās darbības, piemēram, ārsta darba. /Amats/, kā ģimenes locekļa aprūpētājs arī nav ārsts, bet Satversmes tiesa to savā spriedumā atzina par tiesisku amatu savienošanu, par to ir paredzēta arī atlīdzība.

Tādējādi likumdevējs ir atzinis, ka ārsta darbība, kas tiek veikta līdzīgos apstākļos ar /amats/ darbību, nerada /amats/ interešu konflikta risku, neatkarīgi no viņa gūtās atlīdzības, tāpēc, sūdzības iesniedzēja ieskatā, likumdevējs ir paredzējis iespēju /amats/ savienot valsts amatpersonas amatu ar ārsta darbu. Turklāt sūdzības iesniedzējs tika nodarbināts valstij piederošā kapitālsabiedrībā.

/Profesija/ profesionālā darbība, atbilstoši likumā noteiktajai kompetencei, līdzīgi kā ārsta profesionālā darbība, neapkauno /amats/ amatu un nenodara kaitējumu tiesu varas reputācijai, it īpaši laikā, kad Latvijā trūkst cilvēkresursu, it īpaši /amats/, veselības aprūpes sistēmā, un laikā, kad nekontrolējami izplatījās Covid-19 infekcija, un valstī bija noteikts ārkārtas stāvoklis. /amats/ bez jebkāda leģitīma mērķa nav ļauts savienot /amats/ amatu ar /amats/ darbu, ar to netiek sasniegts ar tiesību normu radītā ierobežojuma iespējama leģitīmais mērķis, kas ir aizsargāt citu personu tiesības un demokrātiskas valsts iekārtu, un noteiktais regulējums nav pietiekami diferencēts.

Pamatojoties uz visu iepriekš minēto, sūdzības iesniedzējs norāda, ka *Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkts*, kā to ir interpretējis KNAB un tiesa, neatbilst Satversmes 91. panta pirmajā teikumā ietvertajam vienlīdzības principam.

Sūdzības iesniedzējam ir ne tikai tiesības, bet arī ar likumu noteikts pienākums veikt profesionālo darbību /profesija/ profesijā, pilnveidojot savas zināšanas un prasmes, lai nezaudētu iegūto medicīnisko izglītību un profesionālo kvalifikāciju. Liedzot izpildīt likumā ārstniecības personai noteikto pienākumu, liedzot brīvi izvēlēties nodarbošanos atbilstoši sūdzības iesniedzēja spējām un kvalifikācijai, bet atļaujot to amatpersonai, kura ir ārsts, rodas atšķirīgās attieksmes nesamērīgums. Sūdzības iesniedzēja Satversmes 91. pantā noteikto cilvēktiesību ierobežojumam, kas noteikts ar *Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punktu*, kā to attiecībā pret sūdzības iesniedzēju piemēroja KNAB un tiesa, neesot leģitīmam mērķim, tas neaizsargā citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību, tāpēc ievērojot Satversmes 89. un 91. panta noteikumus, minētā tiesību norma nav konstitucionāla.

[4.9] Amatpersonas sākotnējā lēmumā norādīts, ka /amats/, saņemot tiesas priekšsēdētāja atļauju amatu savienošanai, saskaņā ar minēto likumu drīkst veikt /amats/ darbu biedrībā, nodibinājumā vai reliģiskā organizācijā. Tas nozīmē, ka KNAB amatpersonas un tiesa pēc būtības atzina, ka likumdevējs ir pieļāvis savienot /amats/ amatu ar /amats/ amatu.

Sodot apelācijas sūdzības iesniedzēju par /amats/ amata un /amats/ darba savienošanu valstij piederošajā psihiatriskajā slimnīcā, un draudot atkārtoti sodīt, un pieprasot atmaksāt valstij valsts slimnīcā gandrīz divu gadu

garumā nopelnīto darba samaksu, faktiski tiek atņemtas Satversmes 106. pantā noteiktās cilvēktiesības, jo iesniedzēja kvalifikācija ir garīgās veselības aprūpes (psihiatrijas) māsa. Arī likumā, piemēram, Administratīvā procesa likuma 66. panta otrajā daļā noteikts, ka cilvēktiesību ierobežojums, ja tas adresātam attiecīgās tiesības pēc būtības atņem, nekādā gadījumā nav samērīgs.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, kuru tiesa nav pat pamatojusi, ka Interesešu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punkts atbilst Satversmes 106. panta pirmajam teikumam, jo sūdzības iesniedzēja Satversmes 106. pantā noteikto cilvēktiesību ierobežojums neaizsargā citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību, tāpēc un ievērojot Satversmes 89. un 116. panta noteikumus, šādam pamattiesību ierobežojumam nav leģitīma mērķa.

[4.10] Apelācijas sūdzības iesniedzējs nepiekrīt, ka KNAB amatpersona /Persona E/ nav pārkāpusi likumā noteiktās pilnvaras tikai tāpēc, ka KNAB /amats/ 2020. gada 24. jūlijā izdeva rīkojumu pilnvarot viņu pieņemt lēmumu par soda piemērošanu. KNAB /amats/ rīkojums un tā izpilde nevar būt pretrunā ar likumu (Administratīvās atbildības likuma 28. pants).

Administratīvā pārkāpuma procesu uzsāka KNAB amatpersona /Persona D/ uz augstākas amatpersonas, proti, /Persona E/ 2022. gada 2. maija rīkojuma pamata (Administratīvās atbildības likuma 116. pants 3. punkts). /Persona D/ 2022. gada 1. jūnijā bez objektīva pamata un nolūkā novilcināt lietas izskatīšanu, nolēma pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu uz četriem mēnešiem. Pamatojums šādam amatpersonas lēmumam bija apstāklis, ka /Vieta/ 2022. gada 1. jūnijā nebija sniegusi atbildi uz KNAB 2022. gada 19. maija vēstuli Nr. /numurs/, kurā KNAB lūdza nosūtīt /Vieta/ atbildi uz /Vieta//amats/ 2020. gada 10. augusta vēstuli Nr. /numurs/, nenorādot termiņu lūguma izpildei. 2022. gada 3. jūnijā /Vieta/ /amats/ sniedza atbildi KNAB par to, ka /Vieta/ atbildi uz /Vieta//amats/ vēstuli nesniedza.

No /Vieta//amats/ vēstules redzams, ka tā bija KNAB rīcībā jau 2020. gada 10. augustā. Ja KNAB patiešām interesēja un bija būtisks /Vieta/, kuras pakļautībā vai pārraudzībā neatrodas tiesa, sniegtais viedoklis /Vieta//amats/, tad, ievērojot KNAB likumā noteikto pienākumu Interesešu konflikta novēršanas likuma izpildes kontrolē, KNAB šo /Vieta/ atbildi /Vieta//amats/ varēja pieprasīt vēl 2020. gada septembrī, un tam nav nekāda sakara ar šo procesu. Turklāt šādai /Vieta/ atbildei lietā nav un nevarēja būt tiesiskas nozīmes. Ja KNAB bija jāsaņem tikai viena atbilde no valsts iestādes, un tā ir saņemta nākamajā dienā pēc lietas izskatīšanas termiņa pagarināšanas uz likumā noteikto maksimāli iespējamo termiņu, tad nav objektīva pamata lietu izskatīt tikai pēc diviem mēnešiem. It īpaši ievērojot faktu, ka amatpersonas sākotnējais lēmums pieņemts un uzrakstīts vienas dienas laikā, tāpēc apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tā ir apzināta lietas izskatīšanas novilcināšana.

Lietas izskatīšanas dienā 2022. gada 1. augustā KNAB Trešās pārvaldes /amats/ /Persona F/ deva rīkojumu KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ /Persona E/, uz kuras rīkojuma pamata zemāka KNAB amatpersona uzsāka procesu, izskatīt lietu un pieņemt lēmumu.

Pretēji KNAB /amats/ rīkojumam un tiesas vērtējumam, likums nepilnvaro augstāku amatpersonu veikt administratīvā pārkāpuma procesu un pieņemt lēmumus, jo augstākai amatpersonai saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 47. pantu ir noteiktas tiesības veikt administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma tiesiskuma un pamatotības kontroli.

Augstāka amatpersona, proti, KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ /Persona E/, vienas dienas laikā pieņemot un uzrakstot pārsūdzēto lēmumu, kuru par tiesisku atzina KNAB /amats/, bet kura šajā procesā pat nav veikusi izmeklēšanas darbības, ir pārkāpusi savas pilnvaras, darbojoties gan kā augstāka amatpersona, gan kā amatpersona, tāpēc minētās amatpersonas rīcība ir pretēja likumā noteiktajam tiesiskuma principam. /Persona E/ nebija tiesīga veikt administratīvā pārkāpuma procesu, t.sk., pieņemt lēmumu par soda piemērošanu.

[4.11] Amatpersonas sākotnējā lēmuma 3.3. punktā norādīts, ka likums absolūtā veidā neaizliedz apelācijas sūdzības iesniedzējam savienot /amats/ valsts amatpersonas amatu ar /amats/ amatu, jo, pamatojoties uz Interesešu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas 2. punkta b) apakšpunktu, apelācijas sūdzības iesniedzējam ir atļauts savienot /amats/ valsts amatpersonas amatu ar /amats/ amatu biedrībā, nodibinājumā vai reliģiskajā organizācijā, ja šī valsts amatpersonas amata savienošana nerada interesešu konfliktu un ir saņemta valsts amatpersonas amata savienošanas rakstveida atļauja.

Savukārt augstākas amatpersonas lēmuma 7.3. punktā norādīts, ka /amats/ ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar konkrētiem, likumā norādītajiem amatiem. Tātad KNAB amatpersonu lēmumi ir pretrunīgi, taču tiesa tos atzina par tiesiskiem un pamatotiem.

[4.12] Kaut gan amatpersonas sākotnējā lēmumā ir citēta Satversmes tiesas 2015. gada 21. decembra sprieduma lietā Nr. 2015-03-01 14. punktā norādītā atziņa par to, ja personai tiek ierobežotas, ar mērķi nepieļaut noteiktu amatu savienošanu, tiesības vienlaicīgi īstenot vairākas nodarbošanās, tad tas ir pieļaujams tikai uz likuma pamata kādu īpaši svarīgu sabiedrības interešu aizsardzības labad, ievērojot samērīgumu, taču KNAB lēmumos nav norādīts pamatojums tam, kādas īpaši svarīgas sabiedrības intereses tiek aizsargātas, nosakot /amats/ aizliegumu savienot /amats/ amatu ar /amats/ darbu valstij piederošā slimnīcā, bet atļaujot to biedrībās, nodibinājumā, kur parasti patiesā labuma guvēji ir fiziskas personas, un kādu samērīgumu, pieņemot iepriekšminēto lēmumu, KNAB amatpersonas ir ievērojušas un vērtējušas. Gan KNAB, gan tiesa citē Satversmes tiesas atziņas tikai tāpēc, lai nolēmums izskatītos motivēts, proti, nesaistot ar konkrētiem šīs lietas apstākļiem.

Gan /amats/, kura pilda darba pienākumus biedrībā, nodibinājumā vai reliģiskā organizācijā, ārstniecības iestādē vai sociālās aprūpes centrā, /amats/, kura pilda /amats/ darba pienākumus valstij piederošā ārstniecības iestādē, atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos, līdz ar to nav objektīva un saprātīga pamata noteikt /amats/ amata savienošanas ierobežojumu ar /amats/ darbu valsts kapitālsabiedrībai piederošā ārstniecības iestādē. Ir absurda un nesaprotama KNAB un tiesas radītā tiesiskā kārtība, un šajā procesā veiktā tiesību normu piemērošana, kuru KNAB un tiesa veic, izmantojot tikai tiesību normu gramatisko tulkošanu.

/Amats/ normatīvajos aktos ir noteikts pienākums vienādi izturēties pret jebkuru pacientu, proti, neskatoties uz to, kam piederošā, proti, valstij, pašvaldībai, biedrībai, nodibinājumam, reliģiskai organizācijai vai privātai fiziskai vai juridiskai personai - ārstniecības iestādē pacientam tiek veikta ārstniecība. Īstenojot psihisko slimnieku ārstēšanu, kas saskaņā ar Veselības aprūpes finansēšanas likumu ir atbrīvoti no maksājumiem par šo ārstēšanu, ne ārstniecības iestādē, kaut arī tā ir valsts kapitālsabiedrība, ne tajā nodarbinātās ārstniecības personas peļņu negūst. /Amats/ darba samaksa valsts slimnīcā nav atkarīga no valsts slimnīcas saimnieciskās darbības rezultātiem, t.sk., iespējamās peļņas, bet ir noteikta ar normatīvo aktu.

[4.13] Ir nepamatots un pretrunīgs augstākas amatpersonas lēmums, kuru par tiesisku un pamatotu atzina tiesa, ka nav izšķirošas nozīmes sūdzības iesniedzēja argumentam, ka /Vieta//amats/ lēmums par atļaujas sniegšanu amatu savienošanai ir spēkā esošs. Apliecinot savu neobjektivitāti un pārsniedzot savas pilnvaras, pirmās instances tiesa spriedumā norādīja, ka /Vieta//amats/ nav pieņēmusi lēmumu par atļaujas izsniegšanu iesniedzējam /amats/ amata un /amats/ darba savienošanai.

Saskaņā ar likuma "Par tiesu varu" 33. panta trešās daļas 4.5. punktu rajona /Vieta//amats/ veicina profesionālās ētikas normu ievērošanu un to vienotu izpratni tiesā. Saskaņā ar Interesu konflikta novēršanas likuma 20. panta trešo daļu publiskas personas institūcijas vadītājam šajā likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā ir pienākums izlemt jautājumu par valsts amatpersonas iespējamo amata savienošanu ar citu amatu.

Ievērojot /Vieta//amats/ likumā noteikto kompetenci, 2020. gada 25. jūlijā sūdzības iesniedzējs lūdza /Vieta//amats/ atļauju /amats/ amata savienošanai ar ārstniecības personas, proti, /amats/ darbu valsts kapitālsabiedrības slimnīcā. Gan /Organizācija A/, gan /Organizācija B/ ir valsts kapitālsabiedrības, kurās vienīgā dalībniece ir Veselības ministrija un kuras neatrodas Rīgas rajona tiesas jurisdikcijā, tas nozīmē, ka būtiskie apstākļi nebija mainījušies, iesniedzējam izvēloties nodarboties ar ārstniecību /profesija/ profesijā citā Latvijas valsts kapitālsabiedrības slimnīcā, tāpēc atkārtotu atļauju amatu savienošanai sūdzības iesniedzējs /Vieta//amats/ nelūdza.

/Vieta//amats/, nešauroties par savu kompetenci jautājuma izlemšanā par atļaujas sniegšanu vai tās liegšanu amatu savienošanai, 2020. gada 5. augustā sniedza iesniedzējam rakstveida atļauju risināt jautājumu par /amats/ amata savienošanu ar papildus darbu, proti, /profesija/ profesiju, un nevis ar /amats/ darbu kādā konkrētā ārstniecības iestādē, līdz /Vieta/ atzinumam, amatu savienošanas saskaņojumā pasvītrojot attiecīgajā tiesību normā minēto ārsta darbu, ar ko ir savienojams valsts amatpersonas amats. /Vieta//amats/ piekrita, ka sūdzības iesniedzējs, papildus /amats/ amata pienākumu veikšanai, veiks ārstniecības darbu /profesija/ profesijā. Minēto saskaņojumu /Vieta//amats/ nosūtīja arī /Vieta/ un /Vieta/.

Ir vispāratzīts un administratīvajā procesā piemērojams tiesiskās paļāvības princips, ka privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst privātpersonai radīt nelabvēlīgas sekas.

2020. gada 11. jūnijā sūdzības iesniedzējs vērsās ar iesniegumu /Vieta/. /Vieta/ /amats//Persona G/ 2022. gada 3. jūnijā sniedza informāciju KNAB par to, ka /Vieta/ 2020. gada 7. augusta sēdē sniedza mutvārdu atbildi /amats/, ka likumu skaidrošana nav /Vieta/ kompetencē. Faktiski, /Vieta/ /amats/ /Persona H/ komisijas sēdē 2020. gada 7. augustā mutiski paziņoja sūdzības iesniedzējam, ka /Vieta/ nesniegs motivētu ētikas normu skaidrojumu, jo iesniedzēja lūgtais jautājums neietilpst komisijas kompetencē.

/Vieta/ reglamentā nav noteiktas tiesības vienam komisijas loceklim sniegt komisijas sēdē /amats/ mutvārdu atbildi, /amats/ lūdzot /vieta/ konsultēt par /amats/ ētikas jautājumiem. /Vieta/ atteicās no savu likumā noteikto pienākumu pildīšanas, pēc vairāk nekā gada izdomājot abstraktu pamatojumu komisijas bezdarbībai, ka likumu skaidrošana nav /Vieta/ kompetencē, kaut gan pirms tam /Vieta/ sniedza skaidrojumu par Interesu konflikta novēršanas 6. panta ceturtais daļas 2. punktā minēto valsts amatpersonas amata savienošana ar pedagoga darbu atļauju, un kā būtu interpretējams pedagoga darbs, utt.

/Vieta//amats/, Interesu konflikta novēršanas likuma 8. ¹ panta sestajā un septītajā daļā noteiktajā kārtībā, vai citā kārtībā, nav atcēlusi savu lēmumu par atļaujas izsniegšanu /amats/ un /amats/ amatu savienošanai. /Vieta//amats/ lēmums par atļaujas sniegšanu amatu savienošanai, kas ir administratīvais akts, joprojām ir spēkā un tas ir izpildīts, tāpēc KNAB un tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nav tiesīgas to atcelt un ignorēt. /Vieta//amats/ par savu lēmumu nav saukta ne pie disciplinārās, ne administratīvās atbildības, kas ir paredzēta likumā.

[4.14] Sūdzības iesniedzējs līdz 2021. gada 1. aprīlim bija iesniedzis valsts amatpersonas deklarāciju par 2020. gadu, tajā norādot, ka savienoja /amats/ amatu ar /amats/ darbu valsts slimnīcās. KNAB ir pieejama Valsts ieņēmumu dienesta Datu noliktavas sistēma, kas sniedz informāciju par iesniedzējam izmaksāto darba samaksu un to, kas to ir izmaksājis. Nebija nekādu objektīvu šķēršļu, lai KNAB uzsāktu procesu par Interesu konflikta novēršanas likuma 32. panta ceturtajā daļā minēto pārkāpumu vēl 2021. gadā, nevis vairāk nekā gadu vēlāk.

Tāpēc amatpersonas sākotnējā lēmumā nepamatoti norādīts, ka administratīvos pārkāpumus sūdzības iesniedzējs izdarīja apzināti, aizliegtu /amats/ amatu slimnīcā ieņēma ilgstoši un saņēma aizliegtus ienākumus ievērojamā apmērā.

[4.15] No KNAB lēmumiem un tiesas sprieduma ir secināms, ka KNAB un tiesa nesaprot, kas ir ārstniecība, kāda ir /profesija/ kompetence, piedaloties ārstniecībā.

Pretēji KNAB norādītajam, apelācijas sūdzības iesniedzējs nevis ieņēma /amats/ amatu, bet katru savu darba dienu psihiatriskajā slimnīcā veica slimnīcas nodaļā esošo no 30 līdz 40 ar psihiskām slimībām slimu pacientu aprūpi, kuri ir arī agresīvi, kuriem bieži vien nav slimības apziņas, to veica 24 stundas pēc kārtas, bez miega un atpūtas, laikā, kad nekontrolējami izplatījās Covid-19 infekcija, bieži vien, tērpies visu diennakti speciālā aizsargtērpā un elpojot caur respiratoru. Lai nokļūtu uz savu darbavietu slimnīcā, kas atrodas /Vieta/, izmantoja sabiedrisko transportu - vilcienu, braucot no /Vieta/ uz /Vieta/ un tad no /Vieta/ uz /Vieta/. Sūdzības iesniedzēja dzīvesvieta atrodas no dzelzceļa stacijas 2 kilometrus, tāpēc no mājām izgāja plkst. 5.15, lai paspētu uz maiņu slimnīcā, kas sākās plkst. 8.00. Slimnīca atrodas no /Vieta/ dzelzceļa stacijas 3 kilometrus, un abus minētos attālumus, jebkuros laika apstākļos, iesniedzējs gāja kājām. Un visu iepriekš minēto KNAB un tiesa novērtē kā aizliegtu amata ilgstošu ieņemšanu, darbošanos pretēji sabiedrības interesēm, valsts amatpersonas darbības atklātuma mazināšanu, sabiedrības uzticēšanās valsts amatpersonu darbībai mazināšanu.

[4.16] Lai novērstu cilvēktiesību aizskārumu, kas sūdzības iesniedzējam tika radīta ar KNAB /amats/ /Persona C/ 2020. gada 11. septembra uzziņu Nr. /numurs/, ievērojot tās likumā noteikto pārsūdzēšanas neiespējamību, sūdzības iesniedzējs iesniedza piecas konstitucionālās sūdzības Satversmes tiesā, proti, 2020. gada 28. septembrī, 2020. gada 26. oktobrī, 2020. gada 13. decembrī, 2021. gada 18. janvārī un 2021. gada 18. februārī, apstrīdot Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punkta atbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam. tuvu maksimālajam apmēram, ignorēja gan KNAB Trešās pārvaldes otrās nodaļas

/amats/ /Persona E/, gan KNAB /amats/, gan pirmās instances tiesa.valdes otrās nodaļas /amats/ /Persona E/, gan KNAB /amats/, gan pirmās instances tiesa.ame="Person" class="anon"/>/Persona E/, gan KNAB /amats/, gan pirmās instances tiesa.ame="Person" class="anon"/>/Persona E/, gan KNAB /amats/, gan pirmās instances tiesa.ame="Person" class="anon"/>/Persona E/, gan KNAB /amats/, gan pirmās instances tiesa.e="Person" class="anon"/>/Persona E/, gan KNAB /amats/, gan pirmās instances tiesa.

Ar amatpersonas sākotnējo lēmumu sūdzības iesniedzējam noteikts gandrīz maksimālais likumā paredzētais sods par to, ka viņš izmantoja cilvēktiesības, kuras noteic Satversmes 106. panta pirmais teikums, proti, atbilstoši spējam un kvalifikācijai nodarboties ar sabiedrības locekļu, kuriem ir psihiskas slimības, ārstniecību /profesija/ profesijā.

[4.17] KNAB atzina, ka likums neaizliedz savienot /amats/ valsts amatpersonas amatu ar /amats/ darbu, jo, pamatojoties uz Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas 2. punkta b) apakšpunktu, sūdzības iesniedzējam ir atļauts savienot /amats/ valsts amatpersonas amatu ar /amats/ amatu biedrībā, nodibinājumā vai reliģiskajā organizācijā, saņemot /Vieta//amats/ atļauju amatu savienošanai, tādējādi iestādei atzīstot, ka /amats/ darbība, kas veikta līdzīgos apstākļos ar ārsta darbību, nerada /amats/ interešu konflikta risku.

Neskatoties uz minēto iestādes atzinumu, lēmums par sūdzības iesniedzēja sodīšanu par to, ka viņš savienoja /amats/ amatu ar /amats/ darbu valstij piederošā /Vieta/, ko, turklāt, bija atļāvusi /Vieta//amats/, uzliekot tuvu maksimālajam naudas sodu un pieprasot atmaksāt visu /amats/ darbā nopelnīto darba samaksu, nav atzīstami par tādiem, ar kuriem ir panākts tiesisko attiecību starp sūdzības iesniedzēju kā privātpersonu un valsti taisnīgs noregulējums. Nevar atzīt, ka šajā lietā ir sasniegts likuma mērķis un taisnīgs rezultāts.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ir sodīts netaisnīgi un pretēji likumā noteiktajam soda mērķim, jo, veicot /amats/ darbu no /amats/ tiešo pienākumu pildīšanas brīvajā laikā, darbojās sabiedrības interesēs, piedaloties Latvijā dzīvojošo un no Ukrainas karadarbības zonām atvesto pacientu ar psihiskām slimībām ārstniecībā un veicot šo pacientu aprūpi, ar to vienlaicīgi tiek nodrošināta sabiedriskā kārtība un drošība, jo psihiski slimas personas, ja tās netiek stacionētas psihiatriskajā ārstniecības iestādē, apdraud gan savu, gan citu personu drošību, dzīvību un veselību. Stacionāru psihiatrisko palīdzību pacientiem Latvijā sniedz tikai valstij piederošās slimnīcas. Biedrību un nodibinājumu ārstniecības iestādes Latvijā nesniedz pacientiem stacionāru psihiatrisko palīdzību. Norāda, ka sūdzības iesniedzējs ir sertificēta /specialitāte/.

Psihiatriskajā ārstniecības iestādē, kurā veica /amats/ amata pienākumus, laikā no 2020. gada 12. oktobra līdz pat 2022. gada 30. aprīlim bija daudz pacientu, kuri, ciešot no psihiskās slimības un saņemot medicīnisko palīdzību psihiatriskajā ārstniecības iestādē, vienlaikus bija inficēti ar Covid-19 infekciju. Minētajā laikā daudzas /amats/ bija saslimušas ar Covid-19 infekciju un tāpēc bija darbnespējīgas, un šajā laikā, aizstājot saslimušos kolēģus, strādāja darbnespējīgo kolēģu vietā un pat citās slimnīcas nodaļās, kur trūka /amats/, lai nodrošinātu pacientu ārstniecības un aprūpes procesa nepārtrauktību. To pierāda lietā esošā /Organizācija B/ 2022. gada 27. maija izziņa Nr. /numurs/. Turklāt saņemot Veselības inspekcijas aicinājumu, bez atlīdzības un atvaļinājuma laikā, 2021. gada 4. novembrī piedalījās Covid-19 infekcijas slimnieku ārstniecībā un aprūpē /Organizācija C/. Tādējādi viņš darbojās sabiedrības interesēs, nodrošināja pacientu, t.sk., pacientu ar psihiskām slimībām ārstniecības un aprūpes procesa nepārtrauktību, kas nodrošina sabiedrisko kārtību.

[4.18] Augstākas amatpersonas lēmumā norādot, ka ar /amats/ darbu, ko iesniedzējs veica no /amats/ tiešajiem amata pienākumiem brīvajā laikā, nav nodrošināta sūdzības iesniedzēja darbība sabiedrības interesēs, ko par tiesisku atzina tiesa, jāsecina, ka KNAB un tiesas viedoklis ir, ka personu ar psihiskām slimībām un psihiskiem traucējumiem veselība un šo personu ārstniecība un aprūpe nav sabiedrības interesēs, kas ir šokējoši un diskriminējoši, jo ar to tiek noraidītas personu ar garīga rakstura veselības traucējumiem tiesības viņu attiecībās ar valsti, un tiek atzīts, ka personas ar psihiskām slimībām un psihiskiem traucējumiem nav sabiedrības locekļi.

[5] Turklāt Zemgales apgabaltiesā 2023. gada 13. novembrī un 2023. gada 30. novembrī saņemti /Persona A/ rakstveida paskaidrojumi. original-text="2023. gada 13. novembra" data-tag-name="Date" class="anon"/>/Datums AL/ rakstveida paskaidrojumā ir atkārtoti apelācijas sūdzībā izteiktie lūgumi un norādīti jau iepriekš apelācijas sūdzībā izteiktie argumenti saistībā ar /amats/ amata savienošanas pieļaujamību ar /amats/

darbu, norādot, ka nav noticis administratīvais pārkāpums un saskaņā ar /amats/ darbu, norādot, ka nav noticis administratīvais pārkāpums un saskaņā ar /amats/ darbu, norādot, ka nav noticis administratīvais pārkāpums un saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 119. panta pirmās daļas 1. punktu administratīvā pārkāpuma process ir izbeidzams.

Atsaucoties uz Interesešu konflikta novēršanas likuma 1. pantā sniegto interesešu konflikta termina skaidrojumu, paskaidrojumā norādīts, ka pildot /amats/ amata pienākumus, viņš nav pieņēmis nolēmumus vai veicis citas ar /amats/ amatu saistītas darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt sūdzības iesniedzēja vai viņa radnieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās intereses. Pildot /amats/ amata pienākumus, ar /amats/ amatu saistītās darbības nav ietekmējušas un nevar ietekmēt sūdzības iesniedzēja un viņa darba devēju, pie kuriem tika nodarbināts kā medicīnas māsa, kas neatrodas Rīgas rajona tiesas darbības teritorijā, kā arī personiskās vai mantiskās intereses. Strādāt par /amats/ sūdzības iesniedzējam ir pienākums, jo Ārstniecības likuma 48. pants noteic, ka ārstniecības personas pienākums ir regulāri pilnveidot savu profesionālo kvalifikāciju, ko ārstniecības persona var veikt tikai pildot ārstniecības personas darba pienākumus.

Ne katra valsts amatpersonai likumā noteiktā ierobežojuma un aizlieguma pārkāpšana rada vai var radīt interesešu konfliktu, kā tas ir arī gadījumā, kad sūdzības iesniedzējs, informējot /Vieta//amats/, savienoja /amats/ amatu ar ārstniecības personas darbu, kuras pienākumos ietilpst arī izglītojošs darbs, savu zināšanu nodošana pacientiem, viņu ģimenes locekļiem un kolēģiem.

Tiesneša amata un ārstniecības personas darba savienošana nav radījusi un nevar radīt interesešu konflikta situāciju. Ja likumdevējs ir atzinis, ka valsts amatpersonas amata savienošana ar vienas ārstniecības personas, proti, ārsta darbu nerada un nevar radīt interesešu konfliktu, tad vēl jo mazāka iespēja ir interesešu konfliktam, ja valsts amatpersona savieno amatu ar /amats/ darbu. Savienojot /amats/ amatu ar /amats/ darbu, apelācijas sūdzības iesniedzējs ir nodrošinājis /amats/ kā valsts amatpersonas darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, un viņa kā /amats/ neatkarība demokrātiskā valstī nav mazinājusies.

Nav pamatots KNAB apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka visi amatpersonām noteiktie pienākumi, ierobežojumi un aizliegumi, kas ir norādīti Interesešu konflikta novēršanas likumā, attiecas uz valsts amatpersonu interesešu konflikta novēršanas jomu, jo Administratīvās atbildības likuma 118. panta otrajā daļā ir atsevišķi norādīta valsts amatpersonu deklarāciju iesniegšanas joma, un minēto tiesisko jautājumu arī reglamentē Interesešu konflikta novēršanas valsts amatpersonu darbībā noteikumi.

KNAB apelācijas sūdzībā uzsvērts, ka viens no mehānismiem, kā KNAB veic valsts amatpersonu darbības kontroli, ir valsts amatpersonu deklarāciju pārbaude, lai KNAB savas kompetences ietvaros varētu izskatīt lietas par likumā valsts amatpersonām noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpumiem. KNAB norāda, ka kārtējās valsts amatpersonu deklarācijas tiek iesniegtas par iepriekšējo gadu, tad attiecīgi resoriskās pārbaudes birojā tiek veiktas par šo periodu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka valsts amatpersonas deklarāciju par 2020. gadu viņš iesniedza līdz 2021. gada 1. aprīlim, tajā norādot, ka savieno /amats/ amatu ar /amats/ darbu valsts slimnīcās, t.sk., /Organizācija A/.

KNAB amatpersonām ir pieejama Valsts ieņēmumu dienesta Datu noliktavas sistēma, kas sniedz informāciju par izmaksāto darba samaksu un, kas to ir izmaksājis. KNAB amatpersonas zināja, ka sūdzības iesniedzējs savieno /amats/ amatu ar /amats/ darbu /Organizācija A/ jau 2020. gada oktobrī, tāpēc nebija nekādu šķēršļu, lai KNAB amatpersonas veiktu amatpersonas deklarācijas pārbaudi par 2020. gadu un uzsāktu administratīvā pārkāpuma procesu 2021. gadā, nevis vairāk nekā gadu vēlāk.

KNAB amatpersonas tulko likumā noteiktos administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas noilguma noteikumus tā, lai attaisnotu savu pienākumu nepildīšanu saprātīgā termiņā.

[5.2] 2023. gada 30. novembra paskaidrojumā norādīts uz pirmās instances tiesas tiesneses nekonsekvento un nekompetento rīcību, pieļaujot tišu Administratīvās atbildības likuma 175. panta pirmās daļas pārkāpumu.

Iesniedzot pieteikumus Satversmes tiesā, tiesnese norādīja uz sūdzības iesniedzēja pamattiesību aizskārumu, savukārt spriedumā tiesa norādīja, ka neuzskata, ka Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punkts attiecībā uz sūdzības iesniedzēju neatbilstu Satversmei.

Norādīts, ka tiesa nav veikusi likumā noteiktās kompetentas darbības tiesību normu juridiskā spēka hierarhijas kontroles veikšanai, ko tiesu lūdza sūdzības iesniedzējs, un nesniedza spriedumā pamatojumu, kāpēc Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punkts attiecībā uz sūdzības iesniedzēju, kurš savienoja /amats/ amatu ar /amats/ darbu, tomēr pēc četriem mēnešiem, pēc tiesas sākotnēji lemtā, atbilst Satversmes 91. panta pirmajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam.

Tāpēc tiesa ar savu rīcību aizskāra sūdzības iesniedzēja cilvēktiesības, un tīši pārkāpa Satversmes tiesas likuma 32. panta otrās daļas noteikumus.

Satversmes tiesa 2015. gada 23. novembra spriedumā lietā Nr. 2015-10-1 sniedza Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas interpretāciju, šajā lietā /amats/ vēlējās savienot /amats/ amatu ar sava bērna asistenta pienākumu veikšanu, par to saņemot atlīdzību, ko neļāva tiesneses apstrīdētā norma. Satversmes tiesa norādīja, ka Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā tiesnešiem noteiktais amatu savienošanas aizliegums nav absolūts. Kā izriet no apstrīdētās normas un Interesu konflikta novēršanas likuma kopumā, likumdevējs, nosakot ar /amats/ amatu savienojamos amatus un nodarbošanās veidus, par būtisku atzinis /amats/ kā indivīda autonomijas nosacījumus, kas izriet arī no /amats/ individuālās profesionālās darbības, piemēram, ārsta darbs un pedagoģiskā darbība. Tādējādi likumdevējs ir atzinis, ka šie nosacījumi nerada /amats/ interešu konflikta risku, neatkarīgi no viņa gūtās atlīdzības vai cita veida finansiālā ieguvuma (sk. Satversmes tiesas 2015. gada 23. novembra sprieduma lietā Nr. 2015-10-1 18.1. punktu). Līdzīga tiesību normas interpretācija ir sniegta arī Satversmes tiesas 2016. gada 27. jūnija spriedumā lietā Nr. 2015-22-01, kuru tiesa neievēroja.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šajā lietā tiesneses nekonsekventā un nekompetentā rīcība norāda, ka tiesa pieļāvusi ne tikai rupju nolaidību, bet arī tīšu Administratīvās atbildības likuma 175. panta pirmās daļas pārkāpumu. Administratīvās atbildības likuma 1. pants noteic pienākumu arī tiesai administratīvā pārkāpuma procesā, ievērojot personas pamattiesības, panākt tiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, turklāt tiesa astoņus mēnešus novilcināja lietas izskatīšanu, par to sūdzības iesniedzējs lūdz apelācijas instances tiesu pieņemt blakus lēmumu.

[6] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza KNAB /amats/ /Persona B/, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru atcelts amatpersonas sākotnējais lēmums un augstākas amatpersonas lēmums un lūdzot šajā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atcelt.

[6.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka lietā nav strīda par to, ka administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas termiņš par /Persona A/ pieļauto Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas pārkāpumu saistībā ar aizliegtu amata savienošanu /Organizācija A/ sākas 2020. gada 7. septembrī, bet par 9. panta pirmās daļas pārkāpumu saistībā ar aizliegtu ienākumu gūšanu no /Organizācija A/ 2020. gada 9. septembrī.

Lietā pastāv strīds par to, vai ir ievērots administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas noilguma termiņš.

Tiesa nav sniegusi juridisko novērtējumu secinājumam par to, kāpēc konkrētajā gadījumā piemērojama Administratīvās atbildības likuma 118. panta pirmā daļa, līdz ar to tiesas spriedums neatbilst Administratīvās atbildības likuma 226. panta piektās daļas 4. punkta nosacījumiem par sprieduma saturu.

[6.2] Konkrētajā gadījumā ir piemērojams divu gadu administratīvā pārkāpuma procesa noilguma termiņš, jo /Persona A/ /Persona A/ pārkāpumus izdarījis valsts amatpersonu interešu konflikta novēršanas jomā (Administratīvās atbildības likuma 118. panta otrās daļas 3. punkts).

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka interešu konflikta novēršana valsts amatpersonu darbībā ir vairāku pasākumu kopums, lai sasniegtu šā likuma mērķi. Lai pareizi noteiktu administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas

noilguma termiņu, būtiski ir ņemt vērā Interesu konflikta novēršanas likuma darbības jomu, kas noteikta šā likuma 3. pantā.

Interesu konflikta novēršanas likumā ir paredzēti dažādi ierobežojumi un aizliegumi valsts amatpersonām (piemēram, amatu savienošanas ierobežojumi, komercdarbības ierobežojumi, rīcības ierobežojumi ar publiskas personas mantu), tāpat arī paredzēta interešu konflikta novēršana valsts amatpersonu darbībā (piemēram, aizliegums izdot administratīvos aktus un veikt uzraudzības, kontroles vai sodīšanas funkcijas interešu konflikta situācijā). Tādējādi likumā reglamentēta absolūta nepieļaujamība valsts amatpersonai pildīt amata pienākumus interešu konflikta situācijā, kā arī noteikti dažādi ierobežojumi un aizliegumi, lai pēc iespējas novērstu potenciālas interešu konflikta situācijas, kas vienlīdz attiecināms uz interešu konflikta novēršanas jomu.

Interesu konflikta izpausmes veidi ir ne tikai tiešs interešu konflikts, bet arī valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumu pārkāpumi, ienākumu gūšanas ierobežojumu pārkāpumi, komercdarbības ierobežojumu pārkāpumi, dāvanu pieņemšanas ierobežojumu pārkāpumi, pārstāvniecības aizliegumu pārkāpumi, ierobežojumu rīkoties ar valsts vai pašvaldību mantu pārkāpumi, informācijas izmantošanas aizlieguma pārkāpumi un arī valsts amatpersonu deklarāciju iesniegšanas pārkāpumi.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka izņēmumi no vispārējā administratīvā pārkāpuma procesa noilguma termiņa izriet no katras konkrētās nozares specifikas un iestāžu veicamo resorisko pārbaužu regularitātes (sk. Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi. Sagatavojis autoru kolektīvs. E. Danovska un G. Kūtra zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2020, 383.lpp.).i>).

Būtiski uzsvērt, ka viens no mehānismiem kā KNAB veic valsts amatpersonu darbības kontroli ir valsts amatpersonu deklarāciju pārbaude, lai savas kompetences ietvaros izskatītu lietas par likumā valsts amatpersonām noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpumiem. Tā kā kārtējās valsts amatpersonu deklarācijas tiek iesniegtas par iepriekšējo gadu, tad attiecīgi resoriskās pārbaudes KNAB tiek veiktas par šo periodu.

Ievērojot minēto, secināms, ka uz administratīvajiem pārkāpumiem par valsts amatpersonām noteikto ierobežojumu un aizliegumu neievērošanu ir attiecināms Administratīvās atbildības likuma 118. panta otrās daļas 3. punktā noteiktais izņēmums no vispārējā administratīvā pārkāpuma procesa noilguma termiņa, jo šo pārkāpumu kontrole un uzraudzība pilnā mērā ir attiecināma uz interešu konflikta novēršanas jomu un konkrētās nozares specifikas dēļ viena gada noilguma termiņš nenasniegtu likuma mērķi.

Turklāt arī gramatiski aplūkojot Administratīvās atbildības likuma 118. panta otrās daļas 3. punkta formulējumu, jēdziens “interesu konflikta novēršanas joma” tulkojams plašākā nozīmē, pretējā gadījumā pietiktu ar formulējumu “ja pārkāpums izdarīts interešu konflikta situācijā” (Interesu konflikta novēršanas likuma 11. panta pirmā daļa).

KNAB /amats/ apelācijas sūdzībā norādīts, ka iepriekš minētos KNAB apsvērumus apstiprina arī tiesu prakse (sk. Rīgas rajona tiesas 2023. gada 21. marta spriedumu lietā Nr. 01600000065822.1, Zemgales rajona tiesas 2023. gada 9. janvāra un Zemgales apgabaltiesas 2023. gada 22. maija spriedumus lietā Nr. 01600000064122.1, Daugavpils tiesas 2022. gada 27. oktobra spriedumu un Latgales apgabaltiesas 2022. gada 2. decembra lēmumu lietā Nr. 01600000059522.1).

[6.3] Ievērojot norādīto, pirmās instances tiesa nepareizi piemērojusi Administratīvās atbildības likuma 118. panta pirmo daļu, tā rezultātā nepamatoti izbeigts administratīvā pārkāpuma process daļā par /Persona A/ /Persona A/ pārkāpumiem saistībā ar aizliegta amata savienošanu un aizliegtu ienākumu gūšanu /Organizācija A/.

Administratīvā pārkāpuma process šajā lietā uzsākts 2022. gada 2. maijā, tādējādi nav šaubu, ka Administratīvās atbildības likuma 118. panta otrās daļas 3. punktā noteiktais termiņš ir ievērots.

Spriedumā saistībā ar noilguma noteikšanu nav izvērtēti ne /Persona A/, ne arī KNAB norādītie apstākļi, tādēļ nav saprotams, kādā veidā tiesa nonākusi pie secinājuma, ka šajā lietā piemērojams vispārējais noilguma termiņš.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, izvērtējusi /Persona A/ apelācijas sūdzībā un rakstveida paskaidrojumos norādītos argumentus, KNAB /amats/ apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka KNAB /amats/ apelācijas sūdzība ir pamatota un apmierināma, Zemgales rajona tiesas 2023. gada 31. augusta spriedums ir atceļams daļā par KNAB /amats/ 2022. gada 8. septembra lēmuma Nr. 01600000066522-5 un KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ 2022. gada 3. augusta lēmuma 01600000066522-4 atcelšanu daļā par /Persona A/ sodīšanu par Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta pārkāpumu, par kuru administratīvā atbildība paredzēta šā likuma 32. panta ceturtajā daļā, proti, par /amats/ un /amats/ amata savienošanu /Organizācija C/ un šajā daļā administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu.

Tāpat spriedums atceļams daļā, ar kuru atcelts KNAB /amats/ 2022. gada 8. septembra lēmums Nr. 01600000066522-5 un KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ 2022. gada 3. augusta lēmums 01600000066522-4 daļā par /Persona A/ sodīšanu par Interesu konflikta novēršanas likuma 9. panta pārkāpumu, par kuru administratīvā atbildība paredzēta šā likuma 32. panta ceturtajā daļā, proti, par atlīdzības saņemšanu par /amats/ valsts amatpersonas amata savienošanu ar aizliegtu amatu /Organizācija A/ un šajā daļā administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka KNAB /amats/ 2022. gada 8. septembra lēmums ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts. Pārējā daļā Zemgales rajona tiesas 2023. gada 31. augusta spriedums ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

/Persona A/ apelācijas sūdzība atzīstama par nepamatotu un noraidāmu. No /Persona A/ apelācijas sūdzības satura izriet, ka tajā faktiski ir atkārtoti argumenti, kas jau tika norādīti viņa iepriekšējās sūdzībās, kuriem ir sniegts pareizs juridisks novērtējums gan augstākas amatpersonas lēmumā, gan arī pirmās instances tiesas spriedumā.

[7.1] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 87. pantam administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pierādāmie apstākļi ir administratīvā pārkāpuma esība vai neesība, kā arī citi apstākļi, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā. Pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi ir uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esību vai neesību.

Administratīvās atbildības likuma 90. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 91. panta otrajai daļai to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

No Administratīvās atbildības likuma 94. panta izriet, ka amatpersona, augstāka amatpersona un tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārlicības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7.2] Vērtējot lietā iegūtajos pierādījumos esošās ziņas, vērtējot attiecīgos normatīvos aktus, tajā skaitā Interesu konflikta novēršanas likumu, Ārstniecības likumu, Satversmes tiesas nolēmumos paustās atziņas, augstākas amatpersonas lēmumā ir pamatoti konstatēti, ka /Persona A/ izdarījis administratīvos pārkāpumus par kuriem viņš šajā lietā ir saukts pie administratīvās atbildības. Personai izvēloties ieņemt /amats/ valsts amatpersonas amatu, ir jārēķinās ar Interesu konflikta novēršanas likumā noteiktajiem pienākumiem, ierobežojumiem un aizliegumiem. Tiesneša amatu var savienot tikai ar amatiem, kas minēti Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtajā daļā un 7. panta trešajā daļā, taču /amats/ amats valsts kapitālsabiedrībā neietilpst iepriekš norādītā likuma normās ietvertu amatu uzskaitījumā, tāpēc /amats/ amats ir uzskatāms par aizliegtu amatu, kuru /amats/ nevar savienot ar valsts amatpersonas amatu.

Likumdevējs nav paredzējis, ka /amats/ amats būtu pielīdzināms ārsta, pedagoga vai zinātnieka darbam, turklāt likumdevējs nav paredzējis, ka /amats/ amata savienošana būtu pieļaujama, ja darba līgums noslēgts universitātes studiju prakses ietvaros. Ievērojot to, ka /amats/ amati abās medicīnas iestādēs, kurās strādājis sūdzības iesniedzējs, uzskatāmi par aizliegtiem amatiem, kurus /amats/ nevar savienot ar valsts amatpersonas amatu, saņemot atalgojumu par /amats/ amata pienākumu pildīšanu, sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis arī Interesu konflikta novēršanas likuma 9. pantā pirmajā daļā paredzētos ienākumu gūšanas ierobežojumus.

Apelācijas instances tiesa novērtējot sākotnējā amatpersonas lēmumā un augstākas amatpersonas lēmumā norādīto motivāciju, nav konstatējusi būtiskas pretrunas, kas varētu būt par pamatu augstākas amatpersonas lēmuma atcelšanai.

[7.3] Lietā ir noskaidrots, ka /Persona A/ izdarījis Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas pārkāpumu, proti, no 2020. gada 17. augusta līdz 2020. gada 7. septembrim savienojis /amats/ valsts amatpersonas amatu ar aizliegtu /amats/ amatu /Organizācija A/. Turklāt /Persona A/ izdarījis Interesu konflikta novēršanas likuma 9. panta pirmās daļas pārkāpumu, proti, /amats/ valsts amatpersonas amatu savienojot ar aizliegtu /amats/ amatu /Organizācija A/ un saņemot aizliegtus ienākumus. Turklāt noskaidrots, ka no 2020. gada 12. oktobra līdz 2022. gada martam /Persona A/ savienojis /amats/ valsts amatpersonas amatu ar aizliegtu /amats/ amatu /Organizācija B/, tā pārkāpjot Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešo daļu, turklāt /Persona A/ izdarījis Interesu konflikta novēršanas likuma 9. panta pirmās daļas pārkāpumu, proti, /amats/ valsts amatpersonas amatu savienojot ar aizliegtu /amats/ amatu /Organizācija B/ un saņemot aizliegtus ienākumus. Par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem administratīvā atbildība ir paredzēta Interesu konflikta novēršanas likuma 32. panta ceturtajā daļā.

[7.4] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā daļā, ar kuru atstāts negrozīts augstākas amatpersonas lēmums, ir sniegts detalizēts un pareizs novērtējums lietā konstatētajiem apstākļiem, kuriem ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzinusi, ka sūdzības iesniedzējs savienojot /amats/ amata pienākumu izpildi ar /amats/ darbu un gūstot aizliegtus ienākumus ir izdarījis administratīvos pārkāpumus.

[7.5] Ievērojot to, ka pirmās instances tiesas spriedumā norādītā motivācija daļā, kurā pirmās instances tiesa atstāja negrozītu augstākas amatpersonas lēmumu kopumā ir pareiza un pietiekama, apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 246. panta ceturto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai šajā daļā, tāpēc iepriekš norādītajā daļā apelācijas instances tiesa detalizēti neatkārtoto pirmās instances tiesas spriedumā norādīto motivāciju.

[8] Vienlaikus apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa nepamatoti konstatēja, ka lietā iestājies administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas noilgums sūdzības iesniedzēja izdarītajiem pārkāpumiem savienojot /amats/ amatu ar /amats/ darbu /Organizācija A/ un gūstot aizliegtus ienākumus.

[8.1] Administratīvās atbildības likuma 118. panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesu var uzsākt ne vēlāk kā viena gada laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, no pārkāpuma pārtraukšanas dienas. Savukārt šī panta otrās daļas 3. punkts noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesu var uzsākt ne vēlāk kā divu gadu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, ja pārkāpums izdarīts valsts amatpersonu interešu konflikta novēršanas jomā.

Interesu konflikta novēršanas likuma 7. pantā noteiktie ierobežojumi valsts amatpersonas amata savienošanai ar citu amatu, kā arī šā likuma 9. panta pirmajā daļā noteiktie ienākumu gūšanas ierobežojumi ir vērsti uz to, lai novērstu interešu konfliktu, proti, lai nodrošinātu valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radnieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicinot valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai.

Administratīvās atbildības likums paredz, ka atsevišķās nozarēs pārkāpuma procesa uzsākšanas noilguma termiņš ir garāks, proti, divi vai trīs gadi. Šie izņēmumi izriet no katras konkrētas nozares specifikas un iestāžu veicamo resorisko pārbaužu regularitātes (sk. Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi. Autoru kolektīvs E. Danovska un G. Kūtra zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2020, 383.lpp.).

Tādējādi, pārkāpjot Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā un 9. panta pirmajā daļā noteiktos ierobežojumus, ir izdarīti administratīvie pārkāpumi interešu konflikta novēršanas jomā, jo šie ierobežojumi ir noteikti, lai novērstu interešu konfliktu savienojot valsts amatpersonas amatu ar darbu citā amatā, un šādiem pārkāpumiem ir piemērojams Administratīvās atbildības likuma 118. panta otrajā daļā noteiktais administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas divu gadu noilguma termiņš.

[8.2] Lietā noskaidrots, ka /Persona A/ s avienoja /amats/ amatu ar /amats/ darbu /Organizācija A/ laika posmā no 2020. gada 17. augusta līdz 2020. gada 7. septembrim, par to 2020. gada 9. septembrī saņēma darba algu. Administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas termiņš par Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas pārkāpumu ir skaitāms no 2020. gada 7. septembra, bet par Interesu konflikta novēršanas likuma 9. panta pirmās daļas pārkāpumu no 2020. gada 9. septembra.

Administratīvie pārkāpumi izdarīti valsts amatpersonu interešu konflikta novēršanas jomā, tāpēc vērtējot to, vai nav iestājies noilgums ir jāņem vērā Administratīvās atbildības likuma 118. panta otrajā daļā paredzētais regulējums. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka iestādē uzsākot administratīvā pārkāpuma procesu 2022. gada 2. maijā, nav pārsniegts divu gadu termiņš administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanai, tāpēc administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas noilgums nav iestājies.

[8.3] Ņemot vērā norādīto, pirmās instances tiesa kļūdaini konstatēja administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanas noilgumu, tāpēc tiesa nepamatoti atcēla daļā amatpersonu lēmumus un nepamatoti izbeidza daļā administratīvā pārkāpuma procesu.

[9] Lietā nav strīda par to, ka /Persona A/ ir valsts amatpersona, uz kuru ir attiecināmi Interesu konflikta novēršanas likumā noteiktie amatu savienošanas un ienākumu gūšanas ierobežojumi. Tāpat lietā nav strīda par to, ka /Persona A/ savienoja /amats/ amatu ar /amats/ amatu abās medicīnas iestādēs un saņēma par to atlīdzību, taču ir strīds par to, vai savienojot /amats/ amatu ar /amats/ amatu, kā arī par šī amata pienākuma pildīšanu saņemot atlīdzību, ir pārkāpta Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešā daļa un 9. panta pirmā daļa.

Administratīvās atbildības likuma 48. pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (/amats/) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Izskatāmajā lietā ar augstākas amatpersonas lēmumu atstāts negrozīts amatpersonas sākotnējais lēmums par /Persona A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas un 9. panta pirmās daļas pārkāpumiem, proti, par to, ka /Persona A/ savienoja /amats/ amatu ar aizliegtu /Organizācija A/ un /Organizācija B/ /amats/ amatu un šo amatu savienošanas rezultātā saņēmis aizliegtus ienākumus.

Vērtējot Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtajā daļā un 7. panta trešajā daļā noteiktos vispārīgos un speciālos valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus, kurus sūdzības iesniedzējam kā valsts amatpersonai ir jāievēro, apelācijas instances tiesa konstatē, ka noteiktie ierobežojumi neparedz /amats/ amata savienošanu ar /amats/ amatu un likumdevējs nav paredzējis iespēju paplašināt šajās normās noteikto izņēmumu no amatu savienošanas aizlieguma loka.

Apelācijas instances tiesa nav konstatējusi pamatu apšaubīt augstākas amatpersonas lēmumā izdarītos secinājumus par to, ka /Persona A/ savienojot /amats/ amatu ar aizliegtu /amats/ amatu un gūstot aizliegtus ienākumus ir izdarījis administratīvos pārkāpumus, tāpēc tiesa pievienojas augstākas amatpersonas lēmumā izdarītajiem secinājumiem un detalizēti tos neatkārtō.

[10] Vērtējot /Persona A/ apelācijas sūdzībā norādītos argumentus par to, ka viņš nav pārkāpis Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā noteiktos speciālos valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus, bet izmantojis Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punktā noteiktās tiesības, apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā pieņemtajos nolēmumos ir sniegts detalizēts vērtējums Interesu konflikta novēršanas likumā paredzētajam tiesiskajam regulējumam, kas attiecas uz šajā lietā konstatētiem administratīviem pārkāpumiem.

[10.1] No Interesu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta izriet, ka valsts amatpersonai, kurai šā likuma 7. pantā noteikti speciālie amatu savienošanas ierobežojumi, ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar pedagoga, zinātnieka, ārsta, veterinārārsta, profesionāla sportista vai radošo darbu, arī veicot šo darbu kā saimnieciskās darbības veicējam saskaņā ar likumu "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli".

[10.2] Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešā daļa noteic, ka /amats/ papildus šā likuma 6. panta ceturtajā daļā noteiktajam var savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar:

1) amatu attiecīgās profesijas vai nozares biedrībā, arī arodbiedrībā, izņemot šajā daļā minēto institūciju vadītājus un gadījumus, kad tas ir aizliegts ar likumu;

2) šādiem amatiem, ja tas nerada interešu konfliktu un ir saņemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi vai apstiprinājusi amatā vai kura minēta šā likuma 8.¹ panta vienpadsmitajā daļā: a) eksperta (konsultanta) darbu, kura izpildes vieta ir citas valsts administrācija, starptautiskā organizācija vai tās pārstāvniecība (misija), b) amatu biedrībā vai nodibinājumā, vai reliģiskajā organizācijā.

Iepriekš norādītajā tiesību normā ir noteikti speciālie valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka augstākas amatpersonas lēmumā ir pareizi konstatēts, ka lietā nav būtiskas nozīmes apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentiem par /Vieta//amats/ 2020. gada 5. augusta atbildi, jo /amats/ amats /Organizācija A/ un /Organizācija B/ neatbilst nevienam no Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā minētajiem amatiem, ar kuriem būtu atļauts savienot valsts amatpersonas amatu.

Atbilstoši judikatūrā izteiktām atziņām, valsts amatpersonas vairāk nekā jebkuras citas personas ir pakļautas dažādiem ierobežojumiem un atrodas pastiprinātā sabiedrības uzmanības lokā. Turklāt amatpersonām pašām, neraugoties uz augstākas amatpersonas vai speciālu institūciju kontroli, jāraugās uz savas darbības tiesiskumu, proti, valsts amatpersonai pašai jāraugās, lai tā savā darbībā ievērotu tiesību normas (sk. Augstākās tiesas 2006. gada 21. septembra sprieduma lietā Nr. SKA-394/2006 8.2.punktu).

Lietā atrodas KNAB 2020. gada 10. septembrī sniegtā atbilde /Vieta//amats/ un 2020. gada 11. septembrī sniegtā atbilde /Persona A/, kurās norādīts, ka ārstniecības personas, t.i., ārsts un /amats/ ir nodalāmi amati (darbi) un /amats/ nav uzskatāma par ārstu Interesu konflikta novēršanas likuma izpratnē, tāpēc likums nepieļauj /amats/ amatu savienot ar /amats/ amatu publiskas personas kapitālsabiedrības ārstniecības iestādē. Neskatoties uz šādu KNAB 2020. gada septembrī sniegto skaidrojumu, sūdzības iesniedzējs noslēdza darba līgumu un turpināja strādāt /amats/ amatā /Organizācija B/.

[10.3] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja argumenti, kas attiecas uz /Vieta//amats/ 2020. gada 5. augusta atbildi /amats/, ir pietiekami un pareizi novērtēti augstākas amatpersonas lēmumā, šiem argumentiem sniegts vērtējums arī pirmās instances tiesas spriedumā. Pirmās instances tiesa vērtējot atbildē norādīto, izdarīja pamatotus secinājumus, tajā skaitā par to, ka /Vieta//amats/ atbilde nav uzskatāma par lēmumu atļaut savienot amatus /Organizācija A/ Interesu konflikta novēršanas likuma 8.¹ panta piektās daļas izpratnē, turklāt amatu savienošanai /Organizācija B/ sūdzības iesniedzējs atļauju nebija lūdzis.

Vērtējot noskaidrotos apstākļus, tiesa nekonstatē, ka attiecībā uz /Persona A/ būtu pārkāpts tiesiskās palāvības princips, tāpēc viņa apelācijas sūdzības argumenti, kas attiecas uz /Vieta//amats/ viņam sniegto atbildi, nevar būt par pamatu konkrētās lietas izbeigšanai.

[11] No /Persona A/ apelācijas sūdzībā ietvertās argumentācijas izriet, ka /amats/ darbs tiek pielīdzināts ārsta darbam, kā arī pedagoga un radošam darbam. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka šādiem sūdzības iesniedzēja argumentiem lietā ir jau sniegts juridisks vērtējums pieņemtajos nolēmumos, kuros ir vērtēti attiecīgie normatīvie akti un tajos noteiktās kompetences un kurām vēršis uzmanību apelācijas sūdzības iesniedzējs.

No Ārstniecības likuma 1. panta 1. punktā ietvertā ārstniecības jēdziena un 37. un 44. pantā ietvertā ārsta un /profesija/ profesijas jēdziena izriet, ka ārsts veic pacientu slimību profilaksi, diagnostiku un ārstēšanu, savukārt /amats/ piedalās pacientu ārstniecībā, veicot pacientu aprūpi.

/Amats/ amats nav pielīdzināms ārsta amatam, jo ārstam normatīvajos aktos ir nostiprināta atšķirīga kvalifikācija ar atšķirīgu kompetences apjomu salīdzinājumā ar /profesija/ profesiju. Atšķirībā no /amats/, kura piedalās ārstniecības procesā, ārsts veic slimību profilaksi, diagnostiku, ārstēšanu un pacientu medicīnisko rehabilitāciju ar tiesībām dot atzinumu par pacienta veselības stāvokli un ārstēšanu.

Apstākļi, ka /Persona A/ ir ieguvis profesionālo /profesija/ bakalaura grādu un /profesija/ profesionālo kvalifikāciju un ir iekļauts ārstniecības personu reģistrā, nenozīmē, ka /amats/ un ārstam būtu vienādi amata pienākumi un atbildība. Turklāt vērtējot apelācijas sūdzības argumentus, nav pamata uzskatīt, ka /amats/ darbs būtu pielīdzināms pedagoga vai zinātnieka darbam. Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta izpratnē.

Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punktā nosakot vispārējos valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus, likumdevējs nav paredzējis iespēju valsts amatpersonas amatu savienot ar /amats/ amatu. Nav pamata uzskatīt, ka /amats/ amats būtu pielīdzināms citiem iepriekš norādītajiem amatiem, kas varētu dot tiesības /amats/ amatus savienot.

[12] Vērtējot /Persona A/ apelācijas sūdzībā norādos argumentus par to, ka pirmās instances tiesa pārkāpa Administratīvās atbildības likuma 175. pantā noteikto pienākumu veikt tiesību normu hierarhijas kontroli, kā arī lūgumu apelācijas instances tiesai iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā par Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta neatbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam un 106. panta pirmajam teikumam, apelācijas instances tiesa konstatē sekojošo.

[12.1] Administratīvās atbildības likuma 175. panta pirmā daļa noteic, ka pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma tiesiskumu, tiesa šaubu gadījumā pārbauda, vai iestādes piemērotā vai administratīvā pārkāpuma procesā tiesā piemērojamā tiesību norma atbilst augstāka juridiskā spēka tiesību normai.

Satversmes 91. pants noteic, ka visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas.

No lietas materiāliem redzams, ka pirmās instances tiesa trīs reizes vērsusies ar pieteikumiem Satversmes tiesā, lūdzot konstatēt Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punktu par neatbilstošu Satversmes 91. panta pirmajam teikumam. No tiesas pieteikumiem redzams, ka tajos ir ietverti arī argumenti, uz kuriem norādījis sūdzības iesniedzējs, tajā skaitā par nepieciešamību /profesija/ nepārtraukti uzturēt profesionālo kvalifikāciju, ka /amats/ amats nekaitē /amats/ godam un cieņai, tiesas objektivitātei, ka /amats/ amata savienošana ar /amats/ darbu nerada ieinteresētības ietekmi vai sabiedrības neuzticēšanos /amats/.

Satversmes tiesas kolēģijas atteica ierosināt lietu sakarā ar tiesas iesniegtajiem pieteikumiem, konstatējot, ka pieteikumos nav ietverts juridisks pamatojums tam, kādēļ likumdevējam būtu no vienlīdzības principa izrietošs pienākums paplašināt apstrīdētajā normā noteikto izņēmumu no amatu savienošanas aizlieguma loka.

Iepazīstoties ar pirmās instances tiesas pieteikumiem Satversmes tiesai, apelācijas instances tiesa konstatē, ka tiesa pieteikumus bija pamatojusi. Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā Satversmes tiesas lēmumus par

atteikumiem ierosināt lietu norādīto pamatojumu, precizējot un papildinot pieteikumus, un, izsmēlot argumentus pieteikumu juridiskajam pamatojumam, pirmās instances tiesa argumentēti atzina, ka ir novērstas šaubas par Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta atbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam, attiecībā uz sūdzības iesniedzēju, kurš savienoja /amats/ darbu ar ārstniecības personas, proti, /amats/ darbu.

[12.2] Pārbaudot apelācijas sūdzības argumentus, apelācijas instances tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas varētu norādīt, ka pirmās instances tiesa būtu pārkāpusi Administratīvās atbildības likuma 175. panta prasības. Apelācijas instances tiesa nav konstatējusi tādu apstākļu, kas varētu norādīt uz pirmās instances tiesas tiesneses neobjektivitāti. Nav pamata uzskatīt, ka iesniedzot pieteikumus Satversmes tiesā, lietas iztiesāšana pirmās instances tiesā būtu neattaisnoti novilcināta, tādējādi /Persona A/ lūgums par blakus lēmuma pieņemšanu saistībā ar pirmās instances tiesas tiesneses rīcību šajā lietā ir noraidāms kā nepamatots. Tas, ka sākotnēji pirmās instances tiesa bija vērsusies Satversmes tiesā, taču vēlāk spriedumā konstatēja, ka tiesas šaubām par normas neatbilstību Satversmei nav bijis pietiekams juridisks pamats, nenozīmē, ka pirmās instances tiesas spriedums būtu pretrunīgs vai neobjektīvs.

Turklāt nav pamata uzskatīt par nepareizu pirmās instances tiesas rīcību atjaunot tiesvedību izskatāmajā lietā pēc Satversmes tiesas kolēģiju pieņemtajiem lēmumiem par atteikšanos ierosināt lietu, kas nav pārsūdzami.

No apelācijas sūdzības izriet, ka /Persona A/ bija iesniedzis piecas konstitucionālās sūdzības Satversmes tiesā, apstrīdot Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta atbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam, un Satversmes tiesa pieņēma piecus lēmumus par atteikšanos ierosināt lietu, no tā izriet, ka /Persona A/ ir izmantojis savas likumā noteiktās tiesības.

[12.3] Satversmes 106. pants noteic, ka ikvienam ir tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos un darbavieta atbilstoši savām spējām un kvalifikācijai. Piespiedu darbs ir aizliegts. Par piespiedu darbu netiek uzskatīta iesaistīšana katastrofu un to seku likvidēšanā un nodarbināšana saskaņā ar tiesas nolēmumu.

No pārsūdzētā sprieduma redzams, katiesa vērtējot /Persona A/ sūdzības argumentus, nekonstatēja pamatu vērsties Satversmes tiesā ar pieteikumu par Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta neatbilstību Satversmes 106. panta pirmajam teikumam, jo nekonstatēja, ka minētā tiesību norma attiecībā uz sūdzības iesniedzēju neatbilstu [Satversmei](#). Pirmās instances tiesa argumentēja secinājumus par to, kāpēc nepastāv šaubas par Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtās daļas 2. punkta atbilstību Satversmes 106. panta pirmajam teikumam. Analizējot vairākos Satversmes tiesas spriedumos sniegto vērtējumu Satversmes 106. pantā ietvertām pamattiesībām brīvi izvēlēties nodarbošanos un darbavieta, pirmās instances tiesa nonāca pie pamatota secinājuma, ka Satversmes 106. panta pirmā teikuma tvērumā ietilpst personas tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos, kas aptver arī tiesības pildīt /amats/ amatu, taču prasības attiecībā uz šo amatu, ievērojot Satversmi un vispārējos tiesību principus, var noteikt likumdevējs.

Apelācijas instances tiesa pārbaudot apelācijas sūdzības argumentus un pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, nekonstatē pamatu apšaubīt pirmās instances tiesas izdarītos secinājumus par šajā lietā piemērojamo tiesību normu atbilstību Satversmei.

[12.4] Apelācijas sūdzībā /Persona A/ atsaucās uz Satversmes tiesas 2015. gada 23. novembra spriedumā lietā Nr. 2015-10-01 un 2016. gada 27. jūnija spriedumā lietā Nr. 2015-22-01 konstatēto, ka Interēšu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā tiesnešiem noteiktais amatu savienošanas aizliegums nav absolūts.

Apelācijas instances tiesa atzīmē, ka Satversmes tiesas 2015. gada 23. novembra spriedumā lietā Nr. 2015-10-01 un 2016. gada 27. jūnija spriedumā lietā Nr. 2015-22-01 Interēšu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešās daļas atbilstība Satversmes 110. pantam un 91. panta pirmajam teikumam vērtēta tiktāl, ciktāl tā attiecas uz /amats/ kā valsts amatpersonu, kuram nepieciešams sniegt asistenta pakalpojumu ģimenes loceklim ar invaliditāti. Nepieciešamība /amats/ sniegt asistenta pakalpojumu izriet no pienākuma rūpēties par savu ģimenes locekli ar invaliditāti, savukārt apelācijas sūdzības iesniedzējam kā valsts amatpersonai, nav pienākuma uzņemties pacientu aprūpi ārstniecības iestādē.

Izvēloties savienot /amats/ amatu, ar citu amatu, /amats/ ir jāievēro amatpersonām noteiktos amata savienošanas ierobežojumus, ir rūpīgi jāpārlicinās par savas darbības atbilstību Interēšu konflikta novēršanas likuma normu prasībām. Darbības, kuras valsts amatpersona veic pildot amata pienākumus, pārkāpjot Interēšu konflikta novēršanas likuma prasības, mazina sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai kopumā.

Kā jau norādīts iepriekš, likumdevējs nav paredzējis iespēju paplašināt Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtajā daļā un 7. panta trešajā daļā noteikto izņēmumu no amatu savienošanas aizlieguma loka, tāpēc /Persona A/ apelācijas sūdzības argumenti par viņa nepamatotu saukšanu pie administratīvās atbildības, neapšaubā šajā lietā pieņemtā augstākas amatpersonas lēmuma tiesiskumu.

[12.4] Novērtējot /Persona A/ apelācijas sūdzības argumentus, augstākas amatpersonas lēmuma un pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, apelācijas instances tiesai nav radušās šaubas par Interēšu konflikta novēršanas likuma 6. panta ceturtais daļas 2. punkta atbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam, 106. panta pirmajam teikumam, līdz ar to apelācijas instances tiesa nav konstatējusi pamatu vērsties Satversmes tiesā.

[13] Pārbaudot /Persona A/ apelācijas sūdzībā norādītos argumentus par to, ka KNAB amatpersona pagarinot lēmuma pieņemšanas termiņu, nepamatoti novilcināja administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, to, ka KNAB amatpersona pārkāpa savu kompetenci sākotnējā lēmuma pieņemšanā, apelācijas instances tiesa konstatē, ka gan augstākas amatpersonas lēmumā, gan pirmās instances tiesas spriedumā ir pietiekami izvērtēti sūdzības iesniedzēja argumenti par procesuālajiem pārkāpumiem un šādi pārkāpumi lietā nav konstatēti.

Vērtējot Administratīvās atbildības likumā paredzēto tiesisko regulējumu, pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, ka KNAB amatpersona /Persona E/, kura pieņēma amatpersonas sākotnējo lēmumu par personas sodīšanu, nav uzskatāma par augstāku amatpersonu Administratīvās atbildības likuma 165. panta izpratnē un norādītā amatpersona nav pārkāpusi savas pilnvaras. Turklāt pirmās instances tiesa vērtējot lietas virzību iestādē, nekonstatēja pazīmes, kas varētu norādīt, ka iestādē būtu notikusi lietas neattaisnota novilcināšana.

[13.1] Administratīvās atbildības likuma 133. panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietu izskata un lēmumu pieņem pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā viena mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu. Savukārt iepriekš norādītā likuma 133. panta otrā daļa noteic, ja objektīvu iemeslu dēļ šā panta pirmajā daļā noteikto termiņu nav iespējams ievērot, amatpersona to var pagarināt uz laiku, kas nepārsniedz četrus mēnešus no dienas, kad pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu.

Noskaidrots, ka administratīvā pārkāpuma procesu 2022. gada 2. maijā uzsāka KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ /Persona D/. Lietā ir pastāvējis objektīvs iemesls lēmuma pieņemšanas termiņa pagarināšanai, tāpēc /amats/ /Persona D/, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 133. panta otro daļu, 2022. gada 1. jūnijā pagarināja lēmuma pieņemšanas termiņu. Amatpersonas sākotnējo lēmumu 2022. gada 3. augustā pieņēma KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ /Persona E/, savukārt augstākas amatpersonas lēmumu 2022. gada 8. septembrī pieņēma KNAB /amats/.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka amatpersonas sākotnējais lēmums pieņemts ievērojot Administratīvās atbildības likuma 133. panta otrajā daļā noteikto termiņu, tāpēc nav pamata uzskatīt, ka būtu pārkāpti Administratīvās atbildības likuma 133. pantā paredzētie lēmuma pieņemšanas termiņi. Pārbaudot apelācijas sūdzībā izvirzītos argumentus, apelācijas instances tiesa konstatē, ka šajā lietā pieņemot lēmumus KNAB amatpersonas nav pārkāpušas savas kompetences ietvarus.

Ņemot vērā pārbaudāmās informācijas apjomu izskatāmajā lietā, to, ka iestādē pirms lēmuma par soda piemērošanu bija jāpārbauda visa informācija, kas ir nozīmīga lietā, apelācijas instances tiesa konstatē, ka termiņš, kādā tika pieņemts amatpersonas sākotnējais lēmums ir vērtējams kā saprātīgs.

[13.2] Tas, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka KNAB amatpersonas pārkāpušas savas pilnvaras, ka /Vieta/ atbildi KNAB varēja pieprasīt jau 2020. gada septembrī, jo KNAB rīcībā jau 2020. gada 10. augustā bija /Vieta//amats/ vēstule, nedod pamatu uzskatīt, ka būtu pieļauta lietas izskatīšanas novilcināšana, turklāt nav

pamata apšaubīt lietā iesaistīto amatpersonu kompetenci. Jāatzīmē, ka 2020. gada septembrī administratīvā pārkāpuma process nebija uzsākts un KNAB nebija tiesiska pamata pieprasīt ziņas, kas attiecas uz izskatāmo lietu.

[14] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā iegūto pierādījumu un noskaidroto apstākļu kopums dod pamatu atzīt, ka /Persona A/ izdarīja Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā un 9. panta pirmajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus, savienojot /amats/ amatu ar aizliegtu /amats/ amatu /Organizācija A/ un /Organizācija B/, un amatu savienošanas rezultātā gūstot aizliegtus ienākumus, tāpēc nav pamata /Persona A/ apelācijas sūdzībā izteiktā lūguma apmierināšanai par administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu.

Tas, ka /Persona A/ nepiekrīt KNAB amatpersonu lēmumos un pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem apstrīdot viņa saukšanas pie administratīvās atbildības pamatotību, kā arī atkārtojot argumentus, kuriem ir jau sniegts pareizs juridisks novērtējums šajā lietā iepriekš pieņemtajos nolēmumos, nevar būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma pilnīgai atcelšanai un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai.

[15] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka nosakot personai sodu par izdarītiem administratīviem pārkāpumiem, augstākas amatpersonas lēmumā ir pareizi un pietiekami izvērtēti visi sodu ietekmējošie apstākļi.

Interesu konflikta novēršanas likuma 32. panta ceturtā daļa noteic, ka par šajā likumā valsts amatpersonām noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu [...] piemēro naudas sodu no četrpadsmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, nosakot valsts amatpersonas tiesību izmantošanas aizliegumu līdz diviem gadiem vai bez tā.

Par Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā un 9. panta pirmajā daļā paredzētajiem pārkāpumiem, savienojot /amats/ amatu ar aizliegtu /amats/ /amats/ amatu /Organizācija A/ un amatu savienošanas rezultātā gūstot aizliegtus ienākumus, proti, par katru administratīvo pārkāpumu, kas saistīts ar /Organizācija A/, piemērots naudas sods 14 naudas soda vienības, kas atbilst 70 euro, kopā par abiem administratīviem pārkāpumiem piemērotais sods ir 28 naudas soda vienības, kas atbilst 140 euro. Šajā daļā par katru administratīvo pārkāpumu noteikts naudas sods minimālā apmērā.

Savukārt par Interesu konflikta novēršanas likuma 7. panta trešajā daļā un 9. panta pirmajā daļā paredzētajiem pārkāpumiem, savienojot /amats/ amatu ar aizliegtu /amats/ /amats/ amatu /Organizācija B/ un amatu savienošanas rezultātā gūstot aizliegtus ienākumus, proti, par katru administratīvo pārkāpumu, kas saistīts ar /Organizācija B/ piemērots naudas sods 50 naudas soda vienības, kas atbilst 250 euro, kopā par abiem administratīviem pārkāpumiem piemērotais sods ir 100 naudas soda vienības, kas atbilst 500 euro.

[15.1] Kopējais piemērotais naudas sods ir 128 naudas soda vienības, kas atbilst 640 euro.

Administratīvās atbildības likuma 13. pants noteic, ka administratīvais sods ir ietekmēšanas līdzeklis, kas tiek piemērots administratīvo pārkāpumu izdarījušajai personai, lai aizsargātu sabiedrisko kārtību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu par izdarīto pārkāpumu, kā arī atturētu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un citas personas no turpmākas administratīvo pārkāpumu izdarīšanas.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka sods par katru izdarīto administratīvo pārkāpumu pie administratīvās atbildības sauktajai personai ir noteikts Interesu konflikta novēršanas likuma 32. panta ceturtās daļas soda sankcijā paredzētajos ietvaros, sods nav noteikts maksimālā apmērā. Noskaidrots, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinošie un atbildību pastiprinošie apstākļi, ka administratīvie pārkāpumi izdarīti apzināti, amatpersonai ilgstoši ieņemot aizliegtu amatu un saņemot ienākumus ievērojamā apmērā. Noskaidrots, ka /Persona A/ no 2020. gada 12. oktobra strādāja /Organizācija B/ un saņēma aizliegtus ienākumus, tātad administratīvos pārkāpumus izdarīja apzināti, ieņemot aizliegtu amatu ilgstoši, gūstot ienākumus ievērojamā apmērā.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka sodu ietekmējošo apstākļu vērtējumā KNAB amatpersonas nav pieļāvušas pārkāpumus, tāpēc /Persona A/ nepiekrīšana amatpersonu lēmumā konstatētajam, ka viņš apzināti un ilgstoši veicis administratīvos pārkāpumus, nenozīmē, ka soda noteikšanā būtu nepareizi novērtēti sodu ietekmējošie apstākļi.

[15.2] Lietā nav konstatēti no sūdzības iesniedzēja gribas neatkarīgi, vai kādi citi īpaši (izņēmuma) apstākļi, kas būti lieguši apelācijas sūdzības iesniedzējam ievērot attiecīgo normatīvo aktu prasības. Apelācijas instances tiesa nav konstatējusi Administratīvās atbildības likuma 119. pantā paredzētos administratīvā pārkāpuma procesu nepieļaujošus apstākļus, kas varētu būt par pamatu administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai.

[15.3] Novērtējusi sodu ietekmējošos apstākļus, apelācijas instances tiesa konstatē, ka sods par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem /Persona A/ noteikts likumā paredzētajos ietvaros, ievērojot Administratīvās atbildības likuma 19. pantā paredzētos nosacījumus soda noteikšanai, noteikto sodu nevar atzīt par netaisnīgu vai nesamērīgi bargu, tāpēc nav pamata noteiktā soda mīkstināšanai.

[16] Apelācijas instances tiesai nerodas šaubas par to, ka izskatāmajā lietā /Persona A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības, tāpēc apelācijas instances tiesa nevērtē citus viņa apelācijas sūdzības argumentus, ievērojot to, ka Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausā argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/201014. punktu, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-186/2012 10. punktu, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punktu).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 227. panta pirmās daļas 3. punktu, 247. pantu Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Zemgales rajona tiesas 2023. gada 31. augusta spriedumu daļā, ar kuru atcelts KNAB /amats/ 2022. gada 8. septembra lēmums Nr. 01600000066522-5 un KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ 2022. gada 3. augusta lēmums 01600000066522-4 daļā par /Persona A/ sodīšanu par likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7. panta pārkāpumu, par to administratīvā atbildība paredzēta šā likuma 32. panta ceturtajā daļā, proti, par /amats/ un /amats/ amata savienošānu /Organizācija A/ un šajā daļā administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu.

Atcelt Zemgales rajona tiesas 2023. gada 31. augusta spriedumu daļā, ar kuru atcelts KNAB /amats/ 2022. gada 8. septembra lēmums Nr. 01600000066522-5 un KNAB Trešās pārvaldes Otrās nodaļas /amats/ 2022. gada 3. augusta lēmums 01600000066522-4 daļā par /Persona A/ sodīšanu par likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 9. panta pārkāpumu, par to administratīvā atbildība paredzēta šā likuma 32. panta ceturtajā daļā, proti, par atlīdzības saņemšanu par /amats/ valsts amatpersonas amata savienošānu ar aizliegtu amatu /Organizācija A/ un atlīdzības saņemšanu un šajā daļā administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu.

Atstāt negrozītu KNAB /amats/ 2022. gada 8. septembra lēmumu Nr. 01600000066522-5 par /Persona A/ sodīšanu par likuma “Parinterešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7. panta trešās daļas pārkāpumu, par to administratīvā atbildība paredzēta šā likuma 32. panta ceturtajā daļā, proti, par /amats/ un /amats/ amata savienošānu /Organizācija A/.

Atstāt negrozītu KNAB /amats/ 2022. gada 8. septembra lēmumu Nr. 01600000066522-5 par /Persona A/ sodīšanu par likuma “Parinterešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 9. panta pirmās daļas pārkāpumu, par to administratīvā atbildība paredzēta šā likuma 32. panta ceturtajā daļā, proti, par aizliegtu ienākumu gūšanu par /amats/ valsts amatpersonas amata savienošānu ar aizliegtu amatu /Organizācija A/.

Pārējā daļā Zemgales rajona tiesas 2023. gada 31. augusta spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis (paraksts) R. Rinčs*

Tiesneši (paraksts) I. Akmeņlauka*

(paraksts) J. Siliņš*

**Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu*